

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса: The Provincial Library
Cor. Fritchard Ave. and McGregor
Winnipeg, Man., Canada.

City

виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:
Cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК VIII.

Ч. 133 (876).

СУБОТА, 6. ЛИСТОПАДА 1926.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, NOVEMBER 6th, 1926.

No. 133 (876).

VOL. VIII.

1917 -- ДЕВ'ЯТЬ РОКІВ РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ! -- 1926

ФАШІСТИ НАПАДАЮТЬ НА ЧЛЕНІВ ОПОЗИЦІЇ І НИЩАТЬ ГАЗЕТИ.

В місті Каліарі, на острові Сардинія, антифашистський посол Люссо застрів фашиста, який хотів дістатися до його помешкання.

РИМ, 2. листопада. — Італійські фашисти хочуть зі смертельною постановою здушити всю опозицію до фашизму. Приготовляються найгостріші кроки, щоб не допустити до дальших заговорів на життя Муссоліні або до критики його політики.

Напередодні фашистської демонстрації в Больонії поліція поставила під строгий нагляд 2,000 людей і захопила велику кількість маніфестів під наголовком "Львуче не вилежить живим з Больонії". (Львуче або князь, це титул Муссоліні.)

В місті Каліарі, на острові Сардинія, фашисти напали на приміщення двох газет і потім влаштували ворожу демонстрацію перед домом антифашистського посла Люссо. Вони хоті-

ли розбити двері й ввійти до середини, але до цього не допустило військо. Один фашист дістався на балкон помешкання і посол Люссо вистріляв до нього і вбив його. Розлючені фашисти хотіли злізнути на балкон, але військо відперло їх і арештувало Люссо.

В Неаполі фашистська банда знищила доми славного філософа Кроче, драматурга Роберта Бракко, політика Лябриолі і кількох інших членів опозиції в місті. Подібні випадки мали місце у Венеції та кількох інших містах.

Префект поліції в Римі заборонив сьогодні 12 опозиційних газет і два журнали і відібрав дозволи на видавання кількох інших органів. Є ще один з перших кроків кампанії проти противників фашизму.

ФАШИСТСЬКІ БАНДИТИ УБИЛИ Й РАНИЛИ БАГАТО ЛЮДЕЙ.

В боротьбі коло дому соціалістичного адвоката Россі в Генуї убито двох фашистів і одного карабієра.

РИМ, 2. листопада. — Фашистські банди, розлучені останнім замахом на життя Муссоліні, убили або ранили багато осіб антифашистських тенденцій. Крім цього багато людей є під арештом, а інші є під строгим наглядом поліції.

Багато поліцаїв і карабієрів були побиті, коли старалися стримувати фашистські банди, які напали на помешкання антифашистів і нищили редакції опозиційних газет.

Бурливі демонстрації відбулися в Каліарі, на Сардинії, в Неаполі, Венеції, Генуї та інших містах.

Фашисти напали на приміщення газет і нищили друкарні.

Два фашисти й один карабієр були убиті в Генуї, коли митні урядники й карабієри стріляли на банди фашистів, які штурмували помешкання соціалістичного адвоката Россі.

В Генуї фашисти дуже ушкодили редакцію газети "Ляворо", а в Венеції — редакцію "Газетіно".

В Римі арештовано 10 осіб і захоплено велику кількість маніфестів в зв'язку з мнимим заговором проти уряду. В Сієнні арештовано 17 комуністів.

ПЕРЕПРОСИЛИ ФРАНЦІЮ ЗА ДЕМОНСТРАЦІЮ У ВЕНТІМІЛІЇ.

В місті Ваді, недалеко Пізи, убито коло дому члена опозиції одного фашиста а чотирох ранено.

ПАРИЖ, 4. листопада. — Італійський уряд перепросив Францію за антифранцузьку демонстрацію, яка відбулася в понеділок у Вентімілії, прикордонному містечку Італії, після виконання замаху на життя Муссоліні в Больонії.

Депеші з Нікеї повідомляють в понеділок, що заколот у Вентімілії розпочався з того, що французький залізничник не скинув свого капелюха, коли оркестра грає фашистський гимн недалеко стачії. Фашисти побили його й кількох товаришів, а потім відбули демонстрацію перед французьким консулом.

ПІЗА, Італія, 4. листопада. — З міста Ваді, недалеко Пізи, повідомляють, що підчас ре-

вольверової боротьби, яка відбулася там через напад банди фашистів на дім члена опозиції, одного фашиста убито й чотирох ранено.

МЛЯН, Італія, 3. листопада. — Підчас розривів, які відбулися тут після замаху на життя Муссоліні, двох антифашистських журналістів забрано ранених до шпиталю, знищено доми 10 добре відомих антифашистів і підпалено головний осідок Генеральної Конфедерації Праці. Поліція перевела багато арештувань.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти"!

ГОЛОВИ ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМПЕТУ СОЮЗА РАДЯНСЬКИХ СОЦІАЛІСТИЧНИХ РЕСПУБЛІК.

Президія Центр. Виконкому, що управляє цілим С.Р.С.Р., складається з шістьох голів незалежних союзних республік. На повній фотографії під числом 1) М. І. Калінін (Російська Соціалістична Федеративна Радянська Республіка), 2) Г. Петровський (Українська Соціалістична Радянська Республіка), 3) А. Г. Червяков (Білоруська Соціалістична Радянська Республіка), 4) Файзул Ходжаєв (Узбекська Соц. Рад. Республіка), 5) Нетибрай Аптаков (Закавказька Федеративна Соц. Рад. Республіка) і 6) Газанфор Муссабеков (Туркменська Соц. Рад. Республіка).

ПРОВІДНИКИ ОПОЗИЦІЇ ДІСТАЛИ НАГАНУ.

МОСКВА, 3. листопада. — Троцький, Зіновєв, Каменєв та інші провідники опозиції дістали від з'їзду Комуністичної Партії, який сьогодні закінчився, лише вислів нагану за свою фракційну діяльність.

Лише недавно Троцький і Каменєв були виключені з політичного бюро партії, а Зіновєв був усунений з Виконавчого Комітету Комуністичного Інтернаціоналу.

З лагідного тону резолюції, яку ухвалено проти них на конференції, ясно видно, що партія хоче уникнути поширення розколу, і зі всіх боків годяться в тому, що небезпека суперечки між двома групами вже проминула.

А. Е. СМІТ КАНДИДАТУЄ У ГЕМИЛТОНІ.

ГЕМИЛТОН, Онт., 4. листопада. — А. Е. Сміт з Торонта, президент онтерійської секції Канадської Партії Праці, буде кандидатом в центральному Гемілатоні до онтерійського провінціального парламенту з рамени тої партії.

ЗДОБУТКИ ПАРТІЇ ПРАЦІ.

ГЛЕЗГО, Скотландія, 3. листопада. — Підчас мініципальних виборів Партія Праці в Глезго здобула вісім місць у міській раді. В Донді робітники здобули два місця.

КИТАЙ ВИСЛАВ НОТУ ДО БРИТАНІЇ.

ПЕКИН, 3. листопада. — Китайське міністерство закордонних справ вислало до Великої Британії ноту, в якій домагається відшкодування за убивство Китайців у Вансієні. Нота заявляє, що британські каперони виконали без ніякої причини атак і вбили 1,000 Китайців.

52 МАЙНЕРІ В АМЕРИЦІ ВТРАТИЛИ ЖИТТЯ.

ШІПЕМІНГ, Міш., 4. листопада. — Недалеко цієї місцевості завалилася вчора копальня залізної руди і 52 майнерів втратили життя. До вчора видобуто лише шість трупів.

Копальня була власністю Клівленд Клифс Айрон Ко. і лежала шість миль на захід від сід під багнестим ґрунтом. Дно багна не видержало і вода та намул затопили майну.

Між загинувшими є один компанійний урядник і повітовий інспектор, який в часі катастрофи саме переводив місцяну інспекцію майни.

В ТРАНСІЛЬВАНІ ЗГОРІЛО 28 ЛЮДЕЙ.

БЕРЛІН, 4. листопада. — Депеші з Софії кажуть, що у Трансильванії шириться страшний вогонь, який знищив кілька сіл. Депеша обчислює, що згинуло 28 осіб і тисячі штук худоби.

ПОСОЛ ВУДСВОРТ ПРО КОНТРОЛЬ БАНКІВ.

ГАЛІФАКС, Н. С., 3. листопада. — Дж. С. Вудсворт, робітничий посол з Вінніпегу, промовляв тут вчора перед Ротарі клуб і заявив, що чотири великі банки мають у своїх руках фінансову контролю над Канадою.

Він сказав, що ці банки так стиснули уряд, що він мусить перше радитися їм, заки предложить яке нове законодавство або схоже зробити щось такого, що вимагає фінансів.

"Ви, що винні банкам великі суми грошей, знаєте, як багато свободи ви маєте в бізнесі; вед, уряд є в такому самому положенню", сказав Вудсворт.

ЧОТИРИ РОБІТНИКИ ЗГОРІЛИ НА ПОТЯГУ.

Минувлого четверга рано стала коло Фарлейн, Онт., 136 миль на схід від Вінніпегу, залізнична катастрофа, підчас котрої втратило життя чотири робітники, що їхали в тягаровому потязі з худобою.

Милу на захід від Фарлейн тягаровий потяг, що йшов у східному напрямі, наїхав з задку на другий потяг з худобою, що йшов перед ним у тому самому напрямі.

В наслідок удару останній вагон і кабуз занялися і чотири робітники, що спали в вагоні, згоріли на смерть.

У ФРАНЦІЇ ВИКРИТО ЗМОВУ ПРОТИ ЕСПАНСЬКОГО УРЯДУ.

Коло еспанського кордону арештовано полковника Франціска Мацію і 93 узброєних повстанців, які мали викликати повстання в Еспанії.

ПЕРПІН'ЯН, Франція, 4. листопада. — Коло еспанського кордону арештовано полковника Франціска Мацію, провідника еспанської революційної змови, викритої у вівторок. Разом з ним арештовано членів його штабу.

Французькі поліційні агенти, які зловили Еспанців, кажуть, що знайшли також великий склад амуніції.

93 інших чоловіків, арештованих недалеко звідси у вівторок, затримано в місцевих бараках до часу вирішення їх справи.

ПЕРПІН'ЯН, Франція, 3. листопада. — З другого боку кордону одержано сьогодні відомості про спорадичні демонстрації в Еспанії, зв'язані з викритою тут вчора революційною змовою. Ці демонстрації

були однак скоро здавлені. Революційний рух, якого поодиноким мало бути підтримкою Каталонії від Еспанії, мав вибухнути сьогодні рано і його організатори сподівалися, що він відіб'ється по цілій Еспанії.

Французька політична поліція зловила 93 чоловіків, вповні узброєних і зі всіма воєнними засобами, і так ударемнила змову. Арештовані є переважно в віці від 25 до 30 років і їх задержано в місцевих бараках.

Вони будуть переєкзаменовані з поодиноким високими урядовими французької поліції і потім державним прокуратором. Кажуть, що всіх Еспанців, які плянували зібратися тут і вирушити за кордон, було чотириста.

РЕСПУБЛІКАНСЬКА ПАРТІЯ ВТРАТИЛА В СЕНАТІ СІМ МІСЦЬ.

Між упавшими республіканськими сенаторами є Вільям М. Ботлер, голова республіканської партії.

НЬЮ ЙОРК, 4. листопада. — Повний вислід виборів, що відбулися у вівторок, вказує, що наступний сенат буде мати 48 республіканців, 47 демократів і одного фермерсько-робітничого сенатора, Шипстіда з Вісканзину. В теперішньому сенаті республіканська більшість вносить дев'ять осіб.

До 48 республіканців у новому сенаті будуть належати: Брукгарт з Айови, Най з Норт Дакоти і Блейн з Вісканзину, всі повстанці, які були вибрані у вівторок, а також ЛаФолет з Вісканзін, Фрейзієр з Норт Дакоти і Норіс та Говел з Небраски, які не йшли до виборів.

У вівторок вибрано також 14 республіканських і 13 демократичних губернаторів. Між вибраними є ньюйорський губернатор А. Сміт, демократ.

Республіканці втратили в сенаті сім місць. Між провалившисями республіканськими сенаторами є Вільям М. Ботлер з Масечусетс, голова республіканської партії, якого кандидатуру попер президент Кулідж. На його місце вишій демократ Девід І. Волш.

До конгресу вибрано у вівторок 232 республіканців, 193 демократів, 1 фермерсько-робітничого й 1 соціаліста. З вісьмох округів нема ще повного висліду виборів.

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ РОЗПОЧАЛИСЯ.

Тримісячні курси українських народних танків при відділах ТУРФДім у Вінніпегу, Іст Килдонан і Трансконі розпочалися в понеділок 1. листопада. У Вінніпегу лекції відбуваються в понеділок і середу, в Іст Килдонан — у вівторок і п'ятницю, в Трансконі — в четвер і суботу. Від семи години до дев'ятої є лекції з дітьми, від дев'ятої до одинайшої з дорослими. У Вінніпегу записалося на курсі около 130 дітей і 70 дорослих, в Іст Килдонан 42 дітей і около 20 дорослих, у Трансконі около 20 дітей і 15 дорослих.

У всіх трох місцевостях курси провадить інструктор тов. Іван Грекул з Торонта. Вже після перших двох лекцій у Вінніпегу можна сказати, що ученики учениці роблять добрий поступ і є дуже вдячними до свого учителя, а учитель з них усіх беруться до праці з великим ентузіазмом і є надія, що курс увінчається як найбільшим успіхом.

Тов. Грекул заявив, що прикінці цього року сподіється дати виступ з танками силами учасників курсу, а підчас з'їзду ТУРФДім другий виступ з новим програмом.

ЧИТАЙТЕ Й ІНШИМ ПЕРЕКАЗУЙТЕ! — що від 1. до 30. листопада річна передплата на "У.Р.В." знижена з \$4.00 на \$2.00. Але це тільки для тих нових передплатників, що зложать два долари в місяці листопад. Користайте з нагоди!

ДНІПРЕЛЬСТАН, АБО НЕВІДКЛАДНЕ ЗАВДАННЯ.

(Стаття голови Ради Народніх Комісарів України г. В. Чубаря.)

Про підсумки минулого господарського року докладно писати тепер нема чого, бо точніші відомості (проти оголошених контрольних цифр) будуть трохи пізніше. Так само нема потреби повторювати передбачень на 1926—27 рік, досить виявлених у контрольних цифрах Держплану. Загальна оцінка підсумків, а також і оцінково-відомостей може бути тільки одна: не зважаючи на всі труднощі минулого року, на всіх ділянках господарського фронту ми маємо поступ. Зміцнені здобутки позицій у соціалістичній будівництві і поширення їх забезпечено і в наступ-

міліонів карб., (як відраховували американські експерти). На протязі 5 років витратити 120 або ж хай навіть 140 мільйонів карб. (20 мільйонів надбавляємо над всякий несприятливий випадок) і досягти за ці гроші величезного поступу в господарстві найважливішого господарського краю в С.Р.С.Р., — це значить ще раз показати мало-арам в самих Радянських Республіках і світовим позамежами С.Р.С.Р., що соціалістичне будівництво іде вперед. Що пролетаріят і селянство С.Р.С.Р. не тільки відбудовують по-руйноване, а й творять нове на підставі найновіших здобутків

повинен бути Дніпрельстан. Вступуючи в новий господарський рік, ми висуваємо проглядом Дніпрельстану на перше місце у великій будівництві С.Р.С.Р.

В усіх підрахунках і розрахунках на 26—27 рік Дніпрельстан має зайняти відповідне місце. Радянська влада, підтримана мільйонами трудящого люду, вирішить це завдання. Мирне будівництво, індустріалізація країни, соціалістичну перебудову ми висуваємо як не-

відкладне завдання і тепер, коли наші вороги побракують зброєю й готують новий збройний напад на Радянські Республіки, тільки й дбаючи про шалене озброєння.

Робітництво й селянство С.Р.С.Р. буде своє господарство і своє нове життя, не зважаючи на всі інтриги та підступи імперіалістів. Дніпрельстан ще більш з'єднає братерські Радянські Республіки і зміцнить обороноздатність С.Р.С.Р.

ЧИМ СИЛЬНА РАДЯНСЬКА ВЛАДА.

“Вороги радянської влади не перестають твердити, що ця влада — “тимчасова хвороба Росії”, яка, мовляв, хутко проминє. Інші нетерпеливі пророки навіть визначували речення, коли саме станеться повалення радянської влади. Але помилувались і помиляються контрреволюційні пророки. Бо міцно вона збудована.

По перше — радянська влада міцна тим, що це не є влада незвичного гуртка, невеличкого класу над величезною більшістю народу, як було колись, але це влада самої більшості, більшості працюючої класи.

По друге — озброєний народ — ось що є надійною опорою радянської влади. Стара, буржуазно-поміщицька влада трималася насильством. Не можна сказати, що діяльність і накази радянської влади для всіх вдоволяють. Але скривдженою в Радянському Союзі є тільки дармуча меншість. Стара влада трималася руками тих самих робітників і селян, над якими виконувалося насильство. Тепер працюючі маси, зорганізу-

вались в червону армію, обороняють новий лад — свою владу, свої інтереси від всіх ворогів, як внутрішніх, так і зовнішніх, закордонних.

По третє — радянська влада сильна творчістю й самодіяльністю народу. Тепер державою правлять не наняті урядники, але вибрані представники самого трудового народу, а через цих своїх представників в будівництві нового, кращого життя бере участь згори до низу весь трудящий народ, будуючи нові порядки мільйонами рук, обдумуючи кожний крок вперед мільйонами голів.

По четверте — радянська влада міцна своєю господарністю. Спричинена війною господарська руїна стала одною з причин упадку старої влади. І ніяка інша влада не справилася б з тою продовольчою й промисловою руїною країни, чим це зробила радянська влада. Чому? Тому, що радянська влада дала можливість провадити боротьбу з руїною самій працюючій бідноті міста й села, допомагаючи їй для цього зорганізуватися.

Друга німецька робітничая делегація на Радянській Україні.

ному новому господарському році. Нині остаточно підраховуються бюджети (союзний, республіканські, місцеві), уточнюються оперативні плани, визначаються задавання, складаються нові проекти будівництва. Про один з них ми й хочемо сказати кілька слів, напередодні господарського року.

Дніпрельстан — цей найважливіший крок у справі індустріалізації країни — повинен стати завданням, що має вирішальне значення сьогодні.

Радянський уряд дуже обережно підходить до цього завдання. Перед тим, як літати в Дніпріві долині, ґрунтовно вивчено брід. Американські спеціалісти перевірили всі розрахунки наших інженерів, що складали проект гідро-електричної станції та шлюзів на Дніпрі, і висловили, що ці розрахунки в головних рисах правдиві, проекти цілком можна здійснити, а умови будівництва надзвичайно сприятливі.

Отже, значить, час братися за діло, треба в наступному році почати будувати.

Ми мали далеко менше сили, коли будували електричну станцію на р. Волхові (Волховстрой). Тепер же наш господарський стан далеко певніший, а витрати на Дніпровську станцію не на багато перевищують витрати на Волховстрой.

Дніпровська станція — найголовніший ступінь у загальній плані електрифікації країни. Величезні розміри будівництва багатьох ліній, особливо тих, що виводять скварієт, вирішуючи основні проблеми. Чимало є в нас супротивників великих робіт взагалі і Дніпрельстану зокрема. Прикриваючись усякими дрібничковими доказами, ці люди намагаються зтягти нас назад від сміливих заходів, від революційного поступу.

Ми знаємо, що десятки мільйонів карбованців витратяться в наступні і в дальші роки без достатнього господарського і політичного ефекту, а ці люди мовчати, а іноді то й спростують цим витратам, дарма яко-мога швидше. В десяті роки, можливо асигнувати на Дніпрельстан 20 мільйонів карб., а в дальші роки: 24—30—36—10

техніки. Реконструкція в нашому господарстві робиться здебільшого непомітно. Будівництво Дніпровської гідро-електричної станції, перетворення Дніпра в судорожну річку (що обслуговуватиме У.С.Р.Р.) буде величезним кроком у справі реконструкції нашого господарства в ділянці промисловості, лісового та сільського господарства.

Провідна роль соціалістичної промисловості в справі розвитку й усеупередження сільського господарства У.С.Р.Р. значно збільшиться від початку експлуатації Дніпровської електростанції.

Відкладувати надалі цей момент ні з погляду господарського ні з політичного не можна. Треба зараз же вирішити питання про початок здійснення проекту, поставити до цього діла людей, притягти до цього завдання увагу трудящого люду, мобілізувати потрібні кошти.

Ці підготовчі заходи і певне широке розширення будівельних робіт з весні 1927 року створять ґрунт для можливого притягнення до цієї справи (або до зв'язаних зі станцією нових підприємств) чужоземних капіталів.

Знов же такі багато підприємств у справі заведення режиму економії може дістати цілком установку на утворення фонду Дніпрельстану. Цілева виграшна позачка республіканська чи союзна (внутрішня або зовнішня), як одно з джерел притягнення засобів могло б мати успіх після відповідної інтенсивної роботи і мобілізації громадської уваги на вирішенні цієї проблеми.

Можна певно сказати, що раніше совітські органи вирішували це питання, тим успішніше вирішиться це невідкладне завдання.

Робітництво й селянство України вкільє всіх зусиль, щоб поставлене завдання вирішити. Увесь трудящий люд С.Р.С.Р. зацікавлений, щоб це саме завдання вирішилося успішно і яким-то чином швидше. В десяті роки, можливо кроком вперед у справі електрифікації, цим кроком

ЩО ТАКЕ ЧЕРВОНОАРМІЄЦЬ.

Стара військова школа навчала: “Жовірі є оборончим престолом і вітчим від внутрішніх і зовнішніх ворогів”. Далі поясняла вона, що внутрішній ворог це кожний той, що йде проти установлених законів. Але хто ж настановлював ті старі закони? Хто-ж, як не панство, багаті та їхні слуги? Старі закони охоронили приватну власність багатих і їхне грабінницьке життя. А жовірі захищав ці панські закони. За багнетами жовірів ховалась самоволя поміщиків на селах, самоволя фабрикантів по заводах і самоволя всіх царських поспіваків. І кровавилось тіло

кожного люду та для захисту своєї радянської, робітничо-селянської влади від всіх її ворогів. Крім в руках червоноармії служить не для радничий й глоблення, лише є средством визволення пригнетених і навкаси средством відплати самим же гнобителям і дотеперішнім тиранам. Новий воєн-жовірі червоної армії — це озброєний пролетар, переловий борець революції. Він сповняє велике завдання — обороняючи здобутки революції перед її ворогами.

В трівижній ночі Жовтневої Революції 1917 року. Робітничая патруля на вулицях міста.

працюючих мас від жовірівських багатів. Жовірі був батьковбивцем, братовбивцем і проклятим Каїном був він.

І було це так довго, поки й жовірі не пробудився, пізнав правду й обернув свій багнет проти своїх власних підданих катів. В ту хвилину пропала — загинула стара армія організованого насильства й поневолення. Озброєними руками взяли трудові маси землю, волю й установили свою владу. А тоді вже зродилась нова армія — Червона Трудова Армія робітничо-селянської революції.

Зараз в Радянському Союзі дається зброю в руки робітників і селян не для охорони поміщиків і капіталістів, не для охорони чужої й противної жовіріві справи, як це було раніше, тільки для самооборони і обстоювання своїх власних інтересів та міського й сільського працю-

ючого люду та для захисту своєї радянської, робітничо-селянської влади від всіх її ворогів. Крім в руках червоноармії служить не для радничий й глоблення, лише є средством визволення пригнетених і навкаси средством відплати самим же гнобителям і дотеперішнім тиранам. Новий воєн-жовірі червоної армії — це озброєний пролетар, переловий борець революції. Він сповняє велике завдання — обороняючи здобутки революції перед її ворогами.

Капіталісти й поміщики у зброювали робітників і селян для ведення злочинної, звір-

ЖОВТНЕВИЙ ПЕРЕВОРОТ.

В приготуваннях до повалення Тимчасового уряду Росії в 1917 році й створення робітничо-селянської влади відіграв головну роль безперечно Ленін. Ще в часі “демократичної наради” в Москві Ленін був того переконання, що назрала вже хвиля для переходу влади в руки Рад. Примушений однак тим переконанням, що назрала вже хвиля для переходу влади в руки Рад. Примушений однак тим переконанням, що назрала вже хвиля для переходу влади в руки Рад. Примушений однак тим переконанням, що назрала вже хвиля для переходу влади в руки Рад.

що стояли в той час на чолі петроградських і московських Рад. На цих зібраннях побігла остаточно точка погляду Леніна про необхідність рішучого повалення уряду Керенського. Там же було вибрано п'ять осіб, яким було поручено політичний провід в боротьбі, що саме розгорялась. До цієї п'ятки увійшли: Ленін, Троцький, Сталін, Дзержинський і Каменєв. Наради цієї п'ятки відбувалися по різних робітничих квартирах у Виборзькій околиці.

В Смольнім в той час вже працював і керував операціями Воєнно-Революційний Комітет,

як так тут вже й з'явиться генерал. А цей своє ремесло знає: “Розстріляти!” — крик цей хоробрий; супроти безборонних так і він герой; не дармо всь грудь медалями вкрити. — Тоді заставляє генерал жовірів убивати їх власного брата — робітника.

А капіталіст сидить собі хоч би що, свою думку думає, як би то грошей більше накопичити, капітали збільшити, сусідів ограбити, війну кому-небудь вивести, кусок чужої землі в свої руки загарбати. Тут йому генерал готовий помічник: виводить армію і наказує жовірам битися, а самий ховається за ділом.

Так жив капіталіст в негодному царстві; а робітник працював на нього все своє життя,

На фабриці в дні Жовтневої Революції 1917 року. (Картина артиста-малюва С. Карпова.)

мokratичних нарад. Рішено було вкільє скликати партійні наради з товаришами з Москви в цілі вирішення питання про повстання. Таких нарад було дві: одна в т. Калініна в Лесному переулку в Петрограді, а друга в квартирі, що її запропонувала т-ка Суханова. На обидві наради Ленін мусів прийти за замаскований, щоб не попасти в руки шпигів Керенського. На обох зібраннях було присутних 15 до 20 членів і всі вони були головними проводирами жовтневого перевороту.

Все це були члени ЦК партії й бліжчі активні робітники, докола якого Троцький згуртував сили петроградського гарнізону, в руках якого спочивало керівництво боевою підготовкою. Шойно в ночі з 23 на 24 жовтня (по старому стилю) наради набрали такого рішучого характеру, що виявилось необхідним і можливим сконцентрувати всю діяльність в напрямі організування самої революції в Смольнім. В ту ніч Ленін вперше поісних 15 до 20 членів і всі вони були головними проводирами жовтневого перевороту.

кров свою проливав і все для нього робив, щоб його кишень як найбільш наповнити. Та не завжди котові сало. Розгнівався раз працюючий, прогнав капіталіста геть на всі чотири вітри, а прислужників його заставив до роботи. І як вже не намагаться капіталіст, та вже робітник не дозволить сісти йому на свій карк і покористуватися його потом і кровю. Так більше ніколи вже не буде.

ТАК БІЛЬШЕ НЕ БУДЕ.

(Про трох прислужників капіталістів.)

Жив собі капіталіст, а коло нього прислужники, — що, помагаючи йому обдирати чесний працюючий люд. Перший прислужник — урядник. Цей закон писав. Спритно писав, виходило з тих законів таке, що до багатів належало все: земля, хліб і всякі вироби, а працюючим нічого не припадало.

Другий прислужник — генерал. Цей знову вибирав з поміж працюючих що наймоладших і найздоровіших людей, брав їх по зубам, навчав убивати, кого він прикаже.

Третій прислужник — це піп. Морочив він працюючим голови всякими блаханами про царство небесне, про рай, про чистилище, чуда різні придумував, чортами застрашував. А за всі ті пристуї обдировав їх капіталіст грішми,

які назирив він з працюючих. А працюючий від раба до поміж гнів спину, потом димився і зі своєї праці не мав ніякої користі. Хоч виробляв він цілі гори всяких матеріялів: шовку, бархату й різного сукна, проте самий він ходив в захміттю; будувал мільйонні палати, а самому доводилось часто переночувати де попало; обробляв він всю землю, сів і продукував хліб мільйонами пудів, самий же він з голоду примирив.

І ніде не міг він правди знайти. Прийде було до попа, а той зараз витягає евангеліє й каже: “Бог терпів і нам велів; йди до урядника та спитай у нього!” І йде він до урядника, а той йому пальцем на закони вказує, тюрмою й нагайкою грозить. Коли-ж робітник заворушиться,

ПОВСТАННЯ.

Роздертими горянками кричать мільйони. Хриплять сурми залізні, Гранітові Залізні бурі, Океани, Од півночі й до сходу, Од сходу і на захід: — Холодний червоний вітер, а Червоний вітер. Над пустинями, Над чорними містами Розносить свистами і ревом Напружене безумство

— На білі!
— На білі!
— На білі!

Червоними колесницями Підпалені душі. Крилами — Урагани, Топчуть черепи. Топчуть тіла. Од краю і до краю, Од землі і до неба, — У громах всевітніх, У полум'ях катастроф — Вперед! Вперед! Вперед! Із хаосу — В хаос золотий!

Л. Сааченко.

Повстання селян в перших днях Жовтневої Революції 1917 року. (Картина артиста-малюва Горелова.)

Товариші! Відновляйте передлагу на “Українські Робітничі Вісті”!

В. Чубар.

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

ПО ТОЙ БІК КОРДОНУ.

Цю дуже цікаву статтю перекладаємо із львівського журналу "СВІТ". В ній висловлена думка українського населення Галичини та Радянської України, за культурно, що розвивається там буйним каймом, за природною лукою під радянським правлінням всіх українських земель. Тому що статтю ми наводимо в цілості. — Редакція.

Це, що діється в Українській Радянській Республіці, тільки загально нам відомо. Кожний знає, що там твориться нове життя, що росте національна свідомість, що розвивається незвичайно буйно культурне життя. На жаль, про це все знаємо дуже мало, знаємо загально.

Причиною, це та границя лінія, котру, що правда, в нашій уяві, в нашій свідомості стараємося затерти, але котра в дійсності існує. Цей китайський мур, який ставив проти нашої волі, що страшний до перебуття, ніж колишній царський кордон. Сьогодні, не дається цьому заперечити, відносини де-що покращали. Скоріше вже передістанеться лист, декше попадає якась книжка, але й це зустрічає великі труднощі. А вже про подорож туди, годі навіть мари. А велика шкода. Змога взаїмних відвідин причинилася-би у великій мірі до затиснення тих звязків, які вже були раніше до війни, які були так сильні в часі революційних років, вона причинилася-б до виривання цих розкоджень, які існують по нинішній день, а які вслід реальних умовин, а які деяким псевдочиним підсудують навіть думку про дві вітки українського народу. Теперішній український Племонт, Радянська Україна, а без сумніву, предметом загального зацікавлення у всіх верствах української суспільності з того боку ризького кордону. Навіть найбільші вороги суспільного ладу в Радянській Україні мусять з цим погодитися, що там таки твориться тип нації, що ця нація кладе основи для свого державного існування, що вона стає чинником, з яким всі числяться. Розквіт україн-

ської науки, розквіт шкільництва й громадського життя, це прояви, біля яких не можна мовчки проходити і їх негувати.

Центр відродження перенісся. Колись Львів був життєтворним живчиком. Тут кладемо основи відродження, тут творилися культурні цінності, тут родилася новочасна, українська політична думка, яка шляхом недозволеної контрабанди переходила царський кордон і була радо принімана невеличким, що правда, в той час гуртом свідомих придніпрянських братів.

Сьогодні цей центр перенісся туди. З природи річи цей центр більш імпульсивний. І не диво. Там державне життя. Життя, яке клекотить, виливається з берегів, яке бажало би виповнити всі досі занедбані прогалини, яке має розмах степових просторів, а якого вже ніхто не зможе зупинити.

Та з цього, що там твориться, ми, на жаль, мало можемо користати, а тим більше спвідлати при творенні цих культурних придбань.

Спричиняють це ті політично-суспільні ризики, які лягли по обох сторонах ризької лінії. В усьому, що передістанеться з апоза цієї лінії, завжди добавучу деякі чинники небажаний подих небезпечної ідеї, проти-державну агітацію до шпінювання включно, так що навіть найневинніші книжки, які зміст деколи не має нічого спільного ні з політикою, ні з суспільним питанням, важко до нас дістануться, ані-ж в якусь глуху закутину пустині Гоби. А прешні знаємо, що теперішня прдукція українського друкованого слова на Радянській Україні за останні роки незвичайно зросла. Численні періодичні видання, праці і бюлетени різних наукових установ, оригінальні твори українських молодих авторів, шкільна література й переклади з чужих мов, все це у нас відоме малому гурткові спеціалістів української книги і то здебільшого

тільки з заголовків. Бувають іноді випадки, що книга, друкована в Києві чи Харкові, дістається якимсь чудом на полиці наших книгарень. Але й тоді не кожний може з неї користати. Перш всего така книжка приходить в малій кількості примірників, по друге ціни настільки принагідного транспорту такі великі, що не кожний може спромогтися на її закуплення. Ширші круги мусять задовольнитися тим, що бачили книгу власними очима за виставним склом.

Попит за книжками, загалом за виданнями Радянської Украї-

ської землі в культурному розумінні слова, можуть самі собі вистарчити і що Радянська Україна з другої сторони має обмежитися тільки для своїх державних кордонів.

Труднощі є і вони ще якийсь час будуть. Труднощі не нами створені і нами небажані. Але немає труднощів, яких не можна-би було побороти і бодай частинно усунути, в інтересі рівномірного розвитку двох частин українського народу, насильно розділених політичними кордонами, дежить, щоби це як найскорше наступило.

І. Каміньський.

Бельгійсько-французька делегація вчителів і вчительок в Радянському Союзі.

СПОМИНИ.

Янтаріє листя на каштані, одвіва проміння ліхтаря. Бачу я ті заграви повстання — Золоті троянди Октябра.

Знову я в "червоному ешлоні"... Он схрестилась труни на межі... Хтось мені сухі й вузькі долони на чоло гаряче поклали.

Гайдамаки... Жмеринка... Одеса... Море море, мріє в далекі... Ой, дзвенить, дзвенить мені колеса про миналу, про далекі дні.

День кладе проміння на обличчя, спомин мій і збді і помаринів. Бачу я колони робітничі і у тьмі огонь броньовика.

Стукотить над стріхою лелека, спочинає стомлене село. Скільки нас лягло в сингах далеких, скільки нас в траві густій лягло.

В провадох брешуть сумні мотиви, в полі вітер плаче і гуде: "Це за вас, комуні, колективні, це за тебе, місто золоте".

Він летить над полем і над гаєм і кричить, гукє раз-у-раз: "Кожний рік, як Жовтень наступав, пригадайте тих, що вмер за вас!"

Він кричить над полем і над гаєм, наче бє в збентежені серця: "Доведіть ми дію їх до краю, донесіть знамена до мійб".

І гукє вітру голос юний, там, де небо Кімом завівало: "Ми по рейках непу до комуні доведемо і місто і село!"

Голос юний радісно гукє: "Знаєм ми пошану для мєря, — доведем ми дію їх до краю, Донесем знамена до кінця".

І веселий вітер віти клопотить нахляє віти до землі, загляда в будинки, ешлоні і знаєє в російній імлі.

Янтаріє листя на каштані, одвіва проміння ліхтаря. Пригадайте заграви повстання — Золоті троянди Октябра.

В. Сосюра.

Австрійська робітничка делегація в С.Р.С.Р.

ГЕМЛИН ГАРЛЕНД. "THE SILENT EATERS".

(Взято з твору "Книга про Американських Індіанців", видана Гарпера і Братів в Нью Йорку.) За спеціальним дозволом автора.

(Переклав М. Волицький) (Продовження.)

Комісіонери, що до цього часу були лише недоволені, тепер казалися. Вони обвинувачували Ситінг Була, що він залює людей. Вони казали їй докоряти. Вони придобувалися й трюмили, але чіф хитав головою й казав: "Не підписуйте. Цей чоловік говорить на користь палерів білого чоловіка, а не на нашу. Він уживає багато слів, але мене він не обмане. Не слухайте його".

І вони сміялися з фалшивого балакуна. Нарешті Гал, що сидів побіч чіфа, заговорив: "Ми скінчили. Ми цілковито скінчили". Відтак Ситінг Була підвівся й казав: "Ми говорили по доброму й до цього рішення договорили в добром гуморі. Тепер ми йдемо до дому". Він дав знак і нарада розбилася в замішанню.

Угоди не підписано й всю вину за це скинуто на Ситінг Була. Що-ж до мене, то я тинився з його стійкості, його самоконтролі і його вірності угоді. Він був головним чоловіком угоді.

Але білі люди не піддалися. Вони ніколи не відступали. Поражка демократів змінила конгрес і негайно зроблено нову спробу заключити угоду. Скориставши з помилок інших комі-

сій, вони не прийшли до Стоячого Камня (бо-лячись опозиції Ситінг Була); вони пішли на ніші резерви, здобули всіх Сантісів, всіх "бродів" і членів інших племен, людей, яких мій народ не уважав своїми. Вістка про це дуже розсердила мого чіфа. Він казав з огірченням: "Білі люди не мають справедливості у взаїмносинах з нами. Вони казяться за нашими землями. Вони зроблять все, щоб лише укрести їх у нас".

Коли комісіонери появилися коло Стоячого Камня, вони, завдяки генералові Крукові, трюмфували. Поживи було мало, люди були голодні й генерал Крук цим покористувався. Підчас угоди він щедро роздавав м'ясо. На третій день він гостро сказав: "Він краще беріть, що ми даємо. Конгрес все одно відкріє резерви".

Кожної ночі, як і перідти, Ситінг Бул був в опозиції до угоди. Він розумчливо говорив: "Це все, що ми маємо. Коли ми мали величезні простори; тепер вони маленькі. Ви купили мир в білих, запродуючи свої землі; тепер, коли ви вже не маєте що продати — що ви будете робити? Я ніколи не приймаю угоди білих. І я не годжуся з цєю. Я не підписую. Ми маємо мало землі й вона погана. Білі люди замкнули нас в пустині, де нічого не родить, але й це наша остання домівка. Чи ви розібете стіну й позволите білому чоловікові змести нас? Ви кажете, що ми дістанемо за це багато грошей? А що було в минулому? Як уряд виконував свої зобов'язання? Конгрес відмовив нам поживи після свого бажання; для них байдужим є те, що вони нам винні. Ви бачили, як тяжко виплекати тут поживу. Ми потребує-

мо кожному грядку землі для того, щоб вижити. Я старіюся; через кілька років я буду вже з своїми батьками; але перед своєю смертю я хочу бачити, що мої діти забезпечені. Хай уряд заплатить нам довги наші худобою й ми тоді зможемо жити. Я не підпису".

Той ночі Джан Грес піддався. Комісія переконала його, що ця угода є найкращою, яка може бути. Спішно скликано нову нараду, щоб Грес підписав і мого чіфа про це не повідомлено, аж коли майже все було покінчено.

Коли він увійшов в кімнату, він був сердитий і розлучливий та домагався слова. "Я тримався осторож скільки міг — сказав він. — Зараз бажано, щоб мене вислухали". Але вони боялися його й відмовилися вислухати.

"Ми не хочемо більше балачки. Джан Грес, йди й підписуй!" Грес виступив вперед. Ситінг Бул крикнув пронизливим голосом: "Не підписуй! Слідуйте всі за мною!"

На його команду вся його стара гвардія встала й вийшла, але Джан Грес взяв перо й підписав. Він був чоловік часу; він представляв компромісову політику. Він хотів бути зброєю білого чоловіка! Я, сидючи там як перекладач, безсилний допомогти своєму чіфові в його героїчній боротьбі за останок нашої буйної імперії, міг тільки східити свою голову перед мудрістю білості, бо я знав краще чим Джан Грес ненасичність білого чоловіка. Відкинути-ж угоду означало відтягнути кінець.

Мій чіф пішов до свого помешкання далі як Анкапапа, як непохитий, представляючи все, що відріжнєлося і було прекрасного в старому

мисливському життю; але він знав тепер, що білий чоловік захоплював землю. "Тепер вже кінець — сказав він сумно мому батькові. — Нічого нам не лишилося, лише приуток в землі Духів".

VIII.

ПОВОРОТ ДУХІВ.

Рік, що слідував за підписанням цієї угоди, був чорним для Ситінг Була. Навіть ті, що цілковито згодилися з шляхом білого чоловіка, по-сумніли. Ви мусите пам'ятати, що мій народ, Анкапапаси, найдалша західня галузь великої нації Саюксів, дуже мало знав про білого чоловіка аж до часу свого піддання в 1880 році. Ми нічого не знали про земну кору. Ми були природийні мисливцями бофалів і були ними через багато генерацій. Янктонейси, Мінеконджойси мали багато більше поняття про життя білого чоловіка. В ті дні, коли білі заняли свою долину верхньої Мисисіпі, ми трималися своїх західних позицій, завжди між бофалами й лосями. Свої тепі ми далі будували зі шкір.

Хіба ви не можете бачити, що цим степовим назидникам — цим мандруючим, безстрашним, гордим мисливцям — навіть при найкращих умовах було-б дуже тяжко зрестися своєю колючою мисливською життям й осісти на землі для плекання кукурузи й м'яких рослин?

Це-ж легко відтяти крила орлам, але не дуже то багато користи побити їх і наказати негайно зрестися гусьми. Під якими-б там не було батьківськими умовами для Слогана; Гала і Ситінг Була було-б дуже тяжко стати фермерськими робітниками.

ЧИ ВИ ВЖЕ ЧИТАЛИ найновішу книжку відомого робітничого письменника М. ІРЧАНА

КАРПАТСЬКА НІЧ

що недавно вийшла з друку? Якщо немає її в вас, або ви не знаєте, то старайтеся купити, а будете мати корисну книжку в хаті. Не тратьте вона вартості навіть тоді, як ви перечеitate її. Це довша повість з воєнних часів в Галичці і з життя робітництва в Америці. Коли читаєте, то не можете так довго відірватися від книжки, доки не перечеitate до кінця. Письменник М. Ірчан сам переживав війну і вірно описує всі її страшні події в старому краю. Читачи "Карпатської ночі" та врівночасно багато вчитесь і то в найбільш приступний спосіб, бо ціла книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Нарядована вона на найкращому папері, окладнина з артистичним малюнком в двох кольорах. Купіть, а ніколи не пожалуйте! Розповсюдуйте скрізь цю книжку.

ЦІНА 50 ЦЕНТИВ ЗА КНИЖКУ. Завоженні з грішми посылати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ро-бі вулиці Прічард і Мекгрегор, у Вінніпегу, Ман. Ю. Любчук, голова.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ДЕВ'ЯТЬ ЛІТ РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ.

Вдарив революціонер, захитався світ...

"Вся влада Радам" — під таким кличем Леніна пішло робітництво Петрограду 25. жовтня по старому стилю, а 7. листопада 1917 року — по новому, збройною боротьбою проти міністрів-капіталістів Керенського й могутнім ударом раз на завжди повалило буржуазно-поміщицьку владу в одній з найбільших капіталістичних держав світа.

Дев'ять літ нині — як це сталося. Дев'ять літ, як працюючі буржуазії Росії, що тисячу літ жили в князівсько-боярській, а потім в поміщицько-царській неволі — потрясли цілим капіталістичним світом.

Блискавицею облетіла радіо-вістка цілий капіталістичний світ дев'ять літ тому назад про кінець буржуазного ладу в Росії: зрушила пролетаріат і злякала капіталістів.

Цокотить телеграфічний апарат і вибиває на тоненькій бинді огненні слова: "Керенський втік, його міністри арештовані в Петропавлівській твердині, Зимова Палата в руках більшовиків".

Дев'ять літ з того часу день в день розноситься телеграфом: "Всім, всім, всім" — вістки про більшовиків-комуністів. Бо 7. листопада 1917 року народилася в огні революції нова, невідомо ще до того часу в світі сила, що сказала ладові визиску й насильства над працюючими: "Я прийшла тебе, негідника, змеги з лиця зема!"

І затрясали в своїх основах капіталістичні твердині, злякалися ті, що сидять в пишних хоромах, поспали грішми, амуницією, зброєю, поживою, заосморили ними армії Корнілова, Юденіча, Денкіна, Колчака, Пласудского. Обложили сталевим обручем багнетів і гармат радянську країну, злучилися в цему вороги й приятелі: кайзер з заходу, Юденіч з Балтики, Англія з Архангельську, Японія, Чехи, Американці, Канадійці з Далекого Сходу, Франція з Півдня — а нова робітничо-селянська сила з революційного Кремля у відповідь на це: "Всім, всім, всім!... Робітники й селяне всіх країн — розвоюйтеся, оберніть свою зброю проти дійсних ворогів, а не проти нас, ваших братів, робітників і селян!"

Один за другим гинули вороги нової сили. Колчак повис на багнетях власних жовнірів; за Юденічем путь пропала; Врангель злетів в Чорне море. Нова робітничо-селянська сила розторошила колючий дріт, що ним було її обведено. Розторошила ворогів на всіх фронтах їх власною зброєю й Червона Армія стала під мурами Варшави.

"Тей рубали ворога Та по всіх фронтах"

Це був 1920 рік.

Новий грізний ворог вдарив на неокріпшу ще радянську владу, страшний, безмісодерний ворог — голод в 1921 році. Небо, природа озброїлися проти нового ладу. Спалахнула широка розлогів нив, вусушила колос пшенишний, мільони родин загинули в моголи, мільони пустилися по світі жабраками.

"З криком сія на груди ворон, Чорний ворон птах"

Сумну вістку понів радіо-телеграф по цілому світі, окриляв радістю надії капіталістів, болючими, сумними акордами заграв по нєрвах працюючих цілого світа.

"Всі, всі, всі на допомогу голодуючим радянської країні!" залунали з мільонів грудей працюючого людю цілого світа. Вийшла побідищею, пережила молода сила й ці страшні роки, не схилила своєї голови перед катами, курій іла, але багнета з рук не випустила.

Бо молода вона була тілом й здорова духом. Бо це був великий, що прокинувся з віковичного сну, випростався на увесь свій зріст, розірвав кайдани, змів з лиця землі своїх гнобителів і потряс палдаминами капіталістичного ладу. Імя цему велитневі — Радянська Робітничо-Селянська Влада.

Дев'ять літ! Як мало прожито, а як багато пережито! Скільки крові пролито, скільки невідомих героїв пало на шляху боротьби за визволення робітників і селян?

Падали на всіх фронтах з затисненими кулаками обличчям проти блискавчого багнета, кулемета, найновіших винаходів західної цивілізації; падали поцілені з-за угла кулею нікчемного наймита західного капіталу...

Скільки їх? Хто вони? Урцикий, Володарський, Ніколаєв, Геронович, Михайличенко, Чумак, Залвичий...

Кронштадт, Перекоп — тисячі трупів, море крові. Бо ворог був сильний, хитрий, лукавий і озброєний. Не хотів він піддатися, не хотів скоритися — треба було його знищити, щоб врятувати здобутки Великого Жовтня, щоб врятувати здобутки тих "Десять днів, що потрясли світом".

Дев'ять літ!

Неважко дев'ять? — дивується капіталістичний світ. — Так, дев'ять літ. Дев'ять літ не лише життя, але величезної перемоги на всіх фронтах: на військовому, політичному, економічному, культурному.

Хай ціною тяжких жертв — але великої перемоги. Умер Ленін, Великий Комунар — зрадів капіталістичний світ, заридав пролетаріат!

Але-ж Ленін умер за перемогу! За дев'ять літ радянської влади, за вічну перемогу праці над капіталом. Це-ж ясно. Навіть в гробі Ленін переміг.

Переміг Фрунзе, Блакитний, Дзержинський. Молода зміна прийшла, підняла їх прапор і несе його далі через диктатуру пролетаріату в майбутній лад рівності й братерства, в лад комунізму.

Нема на світі сили, щоб цей прапор виверили з їх рук. Бо це прапор всіх пригнічених і поневолених соціально й національно. Це прапор мільонів робітництва й селянства цілого світа,

прапор поневолених народів, колоніальних тубільців — прапор всіх, хто терпить утиски й бореться проти них.

Це прапор молота й серпа!

Хто став під него — той став в лави борців за краще майбутнє. Хто став під него, той побідить. Ні шибениці Цанкова в Болгарії, ні сігурна баярщини в Румунії, ні чорний терор Муссоліні, ні застінки Пласудского, ні розстріли в Ревалю, ні гармати міжнародних капіталістів в Китаю — ніхто не побідить тої армії, що йде до перемоги під прапором Леніна.

Бо ця армія числить сотки мільонів, бо вона асодна. Вона з дня на день зростає своєю свідомістю й могутністю.

Нині ця армія святкує дев'ять роковин своєї першої перемоги.

Слава переможцям!

РЕВОЛЮЦІЙНІ СЛОВА Й ДІЛА.

Рівно дев'ять літ тому назад, в ніч з 7. на 8. листопада 1917 року, коли в Ленінграді (тодішньому Петрограді) вибухнула соціальна революція, Керенський видав спеціальний указ на ім'я члена свого уряду кадета Кішкіна, яким назначив його "диктатором для зваження повстання і всіх анархістичних виступів при допомозі військової і громадської влади".

І це той-ж вечір, годину після видання указу, міністр Кішкін сидів під охороною убрюхених робітників в більшовицькому штабі як арештований, а його побратими-міністри спасали тіло й душу утікаючи з столиці. Пролетарська революція зразу-ж приступила до діла. Робітничі й солдатські маси добре тямали слова свого учителя Леніна: "...або аложити непо-трібно руки на пустих грудях і чекати... доки задуть революційні, або — повстання. Середина нема!".

Контрреволюційна преса ще по сьогоднішній день "твердить" (дев'ять літ "твердить"), що Жовтнева революція була тільки "амовною купкою більшовиків". Тимчасом це був глибокий, стихійний рух, що мав своє коріння по цілій країні. Взяти-б під увагу хоч такий факт: ще в місяці квітні 1917 року партія більшовиків мала 30 тисяч членів, а до серпня того-ж року, себ-то за чотири місяці, число членів зросло до 240 тисяч. Це далеко до Жовтневої революції, за влади Керенського, сотки міст доручують політичне керівництво більшовикам і ново-обрані більшовицькі Ради виносять резолюції про необхідність захвату влади в руки робітників і селян.

"Проїшов час слів, настав час діла" — так звучали сотні резолюцій. І Ленін, той найбільш розважливий стратег і тактик, що чи не всі події передбачував наперед, не помилявся, коли писав перед Жовтнем: "Взяти владу зразу-ж. Перемога забезпечена і на дев'ять десятків в огляди, що все пройде безкровно".

Вороги працюючих завжди бовняли одною фразою: "більшовики тільки на словах со-лодкі, щоб загуманити маси; нічого корисного вони не дадуть". Але коли проминув час слів, коли влада опинилася дійсно в руках робітничо-селянських та солдатських Рад — більшовицькі сповиди всі свої величчя — "фабрики робітничі, земля селянська" і т. п. Такого кроку боялися всіми фібрами душі навіть ті міщанські міністри разом з Керенським, що звали себе селянською соціал-революційною партією.

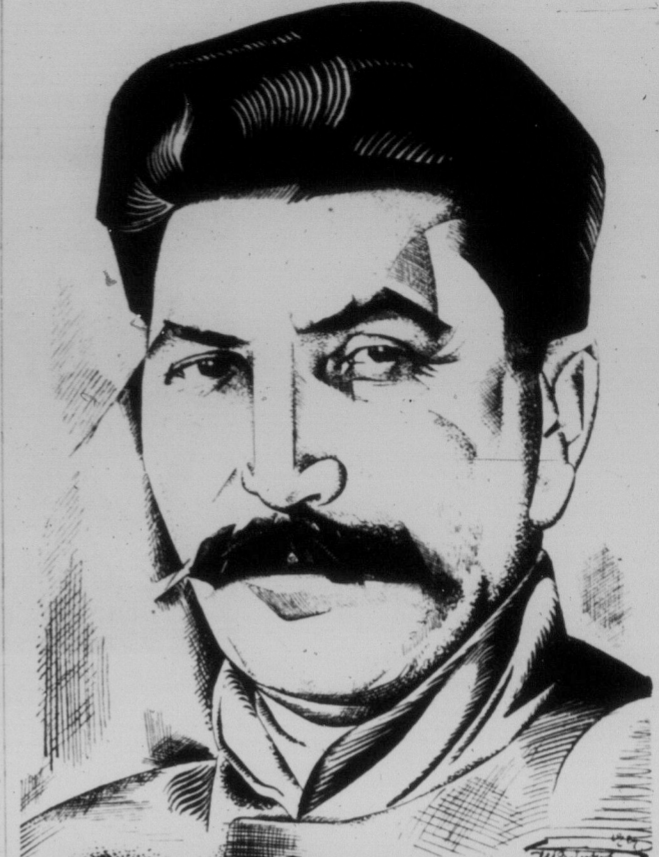
Довгі роки велась збройна боротьба на деяких фронтах. Контрреволюція чи не всіх народів, що заселили буржуазно-ролейську імперію, добре плачуна міжнародним капіталом, намагалась здушити революцію, але — мільонові робітничо-селянські маси, встеляючи своїм трупом широкі простори оновленої землі, не допустили до цього і вишпили переможцями.

Царська Росія довгі віки була тюрмою народів. Не далеко відійшов від цього й "революційний" Тимчасовий Уряд хоч би з Керенським на чолі. Національне питання в революційній Росії стало після революції незвичайно пекучим і його треба було вирішити за всяку ціну. І вороги радля, що на цьому більшовицькі аломять собі голову, але як-же здивувалися всі, коли почули слова Леніна в Жовтневій революції:

"Нам кажуть, що Росія розділється, розпадається на окремі республіки, але нам нічого болять цього. Скільки не буде-б самостійних республік, ми

ЧОМУ ВСЕСОЮЗНА КОМПАРТІЯ НЕ ХОЧЕ ДИСКУСІЙ.

Кілька відповідей на це питання знаходимо ми в передовій статті центрального органу партії, в московській "Правді". Опозиція, яка тепер скалітувалася, яка вирікається всіх бити опозиції "примєність" дискутувати партія, звісно, не може. По-четверте, — після 10-го з'їзду партія заявила, що дискусія коштувала надто дорого.

ПОСИФ СТАЛІН, секретар Всесоюзної Комуністичної Партії (більшовиків).

посередніх діл своїх, дуже хотіла відкритої дискусії в пресі. Домагалася П., провувала дискусію, а Ц.К. партії й ціла партія сказали — ні. Нема ніякої дискусії. 6. ухвали 14-го партійного з'їзду, їх виконув, бо вони для членів партії є законом.

Що таке дискусія? Дискусія чи то по принципіальних чи тактичних питаннях, коли вона ведеться публічно в пресі провідниками одної партії, розбиває єдність партії й справи не тільки не вияснює, але сіє в головах членства хаос, плутанину. Значить виконує якраз те, що є на руку ворогам диктатури пролетаріату. А Радянський Союз є в кільці капіталістичних держав, які тільки й чигають на те, щоб комуністи почали дискутувати та публічно пересварюватися. Але вони цього так довго не джикуться, як доволі комуністи є комуністами.

Однак ми даємо слово центральному органу партії, чому партія не хотіла й не допустила дискусії з опозицією. "Де що про це каже "Правда":

Партія рішуче відкидає П. з таких міркувань: по-перше, — дозволяти дискусію в основних справах, розважаних уже на 14. з'їзді, це означало-б легалізувати фракції для боротьби проти партії. Але партія проти фракцій, за єдність. Партія не може дозволити порушувати єдність.

По-друге, волю партії винятково нормальними, визнаними партійним статутом способами і вона не потребує ні перегляду, ні перевірки через фракційну боротьбу та дискусію. Може бути такий стан у партії, як це було 1921 року, коли вона була змушена на дискусію. Але теперішні обставини зовсім відмінні від обставин 1921 року. 1921 року Ц.К. був поділений майже по половині. Тепер-же в центральних партійних органах є стала переважна більшість з 90 процентів членів Ц.К. й Ц.К.К. 1921 року частинна губкою приєдналася до опозиції, а тепер нема жадної партійної організації, яка-б висловлювалася за опозицію.

По-третє, — теперішня опозиція в основі знову висуває ті самі справи, які вона ставила на дискусію 1921—23 року. Зазнавши двічі чи тричі, поразки, опозиція збирає старий багаж, підсилює себе опозиційними гуртками, що до неї приєднались недавно, щодо "повноліт" в платформах і вимагає нової дискусії. Без кізця ро-

Л Е Н І Н.

Керівник міжнародною революційною боротьбою робітничого класу В. І. Ленін (Ульянов) народився 1870 р., 22. квітня, у місті Симбірську. Учився в казанському університеті, звідки його виключено після того, як царський уряд повісив його старшого брата, котрий підготував замах на царя Олександра III. (в 1887 р.).

Переселившись до Петербургу, Ленін з початку 1890-их років вів революційну роботу в робітничих гуртках і був одним з тих, що заснували петербурзький "Союз боротьби за визволення робітничого класу". Поруч із цим він виступав у пресі як автор статтів з приводу питань марксистського вчення. Тут його незабаром арештовано та вислано на Сибір (в 1896 році), де й пробував він до 1900 р. Переїхавши за кордон, Ленін узяв найважливішу участь у роботі соціал-демократичної партії, і після 2-го партійного з'їзду в 1903 році став на чолі фракції більшовиків. За цілий цей час він не лишив літературної роботи.

В революцію 1905 року Ленін приїздив до Росії, а від 1907 р. знову жив за кордоном. Від коли розпочалася імперіалістична війна 1914 року, Ленін виступав як гарячий її ворог. Лютий революція дала йому спомогу вернутися до Росії, куди він приїхав у квітні 1917 року. Ленін відразу виступив за переданням влади в руки Рад; його зустріло цуквання з боку буржуазії та її прихвостнів, і після липневих днів 1917 року у Петербурзі, він мусів переховуватися.

Налягавши на захоплення влади, він узяв безпосередню участь у жовтневій перевороті, після чого його вибрано на голову Ради Народних Комісарів. На цій посаді він керував всею політикою Радянських Республік. Дня 30. серпня 1918 року права сесерка Каплан зробила в Москві на нього замах; Ленін поранено двома кулями. Величезна урядова та партійна робота надломилася його сили, і в 1922 році він мусів відірватися від праці задля відпочинку.

На початку 1923 року нова неміг надолого позбавила його спомогі працювати, а 21. січня 1924 року Ленін помер.

Ленін — це не тільки теоретик революційного марксізму, але й практик пролетарської боротьби. Свідомі робітники всього світу вважають його за свого провідника. Він мав величезну здібність передбачати хід подій та орієнтуватися у соціально-політичній обстановці і відповідно до цього правильно накреслювати курс революційної діяльності. Політична та ідейна далекорість Леніна та непохитність, не один раз відвертала від помилки і В.К.П. радянську владу. Ленінова роля в міжнародному революційному рухові не піддається підрахунок.

ЧЕРВОНІ ЗОРІ.

Ударом зрушив комунар Бетонно-світлові підпори І над розвіяністю змар — Червоні зорі... — Зорі!

Промерзло гзадує Париж Про діл кривавого терору, І гілтоний гострий ніж — В тумані близько... Скоро...

О, нестерпимо-гострий зір, О, меч мадонни комунара! Копає в корчах всевіт-вир, В чеканні блискавки-удара. Гуркоче грім: весняний день, День перший юно-сонця

З доли, з узясь буру пісень, — Розляно кров збудилась давня.

Криваві квіти — прапори, Червоно-бунтовливе море... — А у горі — Червоні зорі!

В. Елліо.

ДВА СВІТИ.

драма на 4 дії, нині на сцені Українського Робітничого Дому в Вінніпегу. В драмі беруть участь кращі сили драмгуртка.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ —

що "Українські Робітничі Вісти" від 1. до 30. листопада коштують лише два долари на рік? Коли знаєте, то скористайте з нагоди!

ЖОВТЕНЬ.

(Стаття голови Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету т. Г. Петровського.)

Ще Некрасов говорив: "Горе відсталій країні". Вирватися з паури капіталізму, навіть такий великій країні, як наша, не дуже легко, бо вона торговельними, технічними та іншими ланками зв'язана з усім капіталістичним світом. І коли цей зв'язок не підтримується капіталістичним світом, то в такій обстановці нашої країни, що змінила в себе систему державного й суспільного виробництва, дуже важко вийти на широкий шлях міжнародного розвитку.

Однак, напружуючи усі зусилля, висуваючи країні передові таланти, заражаючи ентузіазмом передові пролетарські шари, наш пролетаріат у міжнародній обстановці прямує широким соціалістичним шляхом.

Те саме треба сказати і про селянство. Тепер воно гордо хвалиться скрізь тим, що воно без помішників зуміло підняти сільське господарство, що його урожай значно перевищує урожайність за роки царської, поміщицької капіталістичної влади.

Партія й радянська влада ще до восьми років Жовтня зуміли об'єднати зусилля робітників і селян у розвиткові усієї держави. В той же час особливим моментом радянської влади є зменшення податкових тягарів для трудящих мас, особливо для селян. Тепер чим раз більше коштів відпускаються на культурно-освітні потреби.

Капіталісти скаржаться, що знищення С.Р.С.Р. Але якби не були великі перешкоди з боку капіталістичних урядів, що мають величезні кошти і великі інші засоби — для зміцнення свого капіталістичного ладу, — все-ж наша партія, наше вчення про комунізм, не тільки має тверді та безумовні успіхи в країні, але ці успіхи поширюються далеко за її межі.

Ми свідомі того, що останні ступні до здійснення комунізму ще далекі, але пройдено таких шляхів, що для політичного та культурного розвитку відкрилися нові, невідані до цього часу обрії. Солідарність трудящих мас в усіх країнах дає нам можливість і боротьба трудящих по всьому світі чим раз далі поширюється, хоча проти комуністичної партії борються усі темні сили монархізму, капіталізму і т. зв. соціалісти, що не

рейшли в стан буржуазії, що закривають свої руки в крові трудящих.

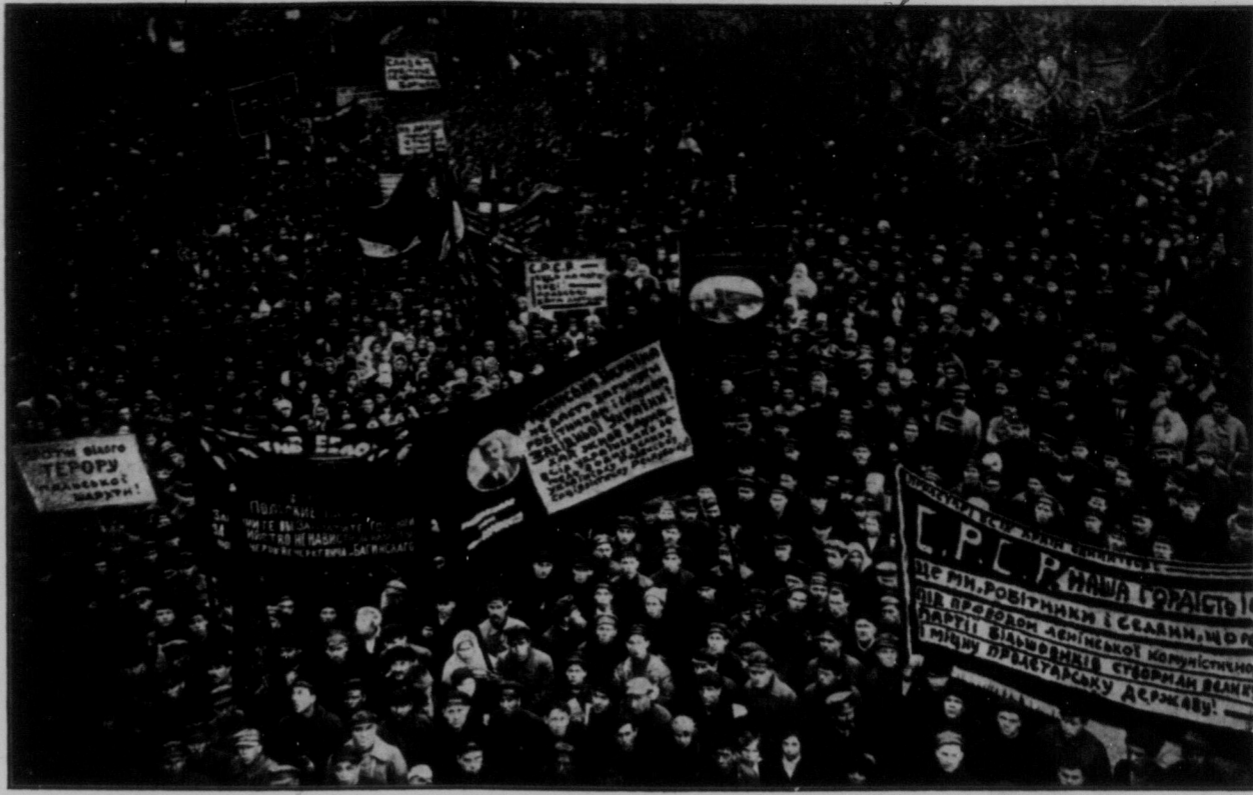
Ми ще не оформили, як слід взаємовідносин усіх органів влади поміж собою, що повинні охопити найбільші шари населення для керування державою. Але з кожним роком форми керування країною дедалі спрощуються — чим раз більше притягаються трудящі маси до рад і керування державою. Чим раз більше наближаємося до ідеалу, що його пророкував усім трудящим тов. Ленін.

Нашою головною великою промисловістю керує держава і направляє її в своєму розвитку виключно для потреб трудящих мас. Цим ми закладаємо глибокі підвалини соціалізму, що допомогли б нам боротися зі стихійними законами капіталістичного розвитку, що заважають нашому нормальному розвитку.

Трохи гірше в нас у галузі сільського господарства, де ще далеко не переведено елементарного землевпорядкування, що дає б змогу селянам легше працювати на своїй надільній землі, безумовно інтенсифікувати працю та збільшувати свій добробут і землевпорядкування, що штовхав всі розпорощені дрібні селянські сили до кооперації і прогресу. Але недалекий той рік, коли селянство почне планомерно розвиватися, позбуваючись впливу всіх стихійних сил, що заважають добробутові селянства, впливаючи в загальному річчезе планомерного розвитку нашого господарства. Більше того, ми добємося того, що культура міста стане надбанням села.

До десятих років Жовтня революції ми повинні переступити норму промислового розвитку передвоєнного часу. Зробити так, щоб робітничі питання, питання заробітної плати не стояло перед радянською владою. Селянство повинно до цього часу закінчити свою велику реформу перебудови старої системи ведення господарства, об'єднати в міцні кооперативні сили і перевести на село культуру міста.

Усі ці завдання партія та радянська влада ставлять перед собою. І енергійними зусиллями пролетаріат та селян ми доведемо країну до культурного та ситішого життя, ніж досі.

Працюючі Радянської України святкують роковини жовтєвої революції масовими походами.

РОБІТНИЧІ ДЕЛЕГАЦІЇ ДО РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ.

Як показано на образах, вміщених в цьому числі "Укр. Роб. Вістей", Радянський Союз щороку відвідують численні робітничі делегації з різних капіталістичних країн.

Капіталістична й соціал-демократична преса випуске нестворені річі про радянську країну та про положення там робітництва. Вона каже, що в Радянських Республіках робітникам гірше живеться, як коли жилось в царській Росії.

У відповідь на це радянська влада каже: ми широко відкриваємо двері нашої країни для представників робітництва капіталістичних країн, для самих робітників від фабричного станка, від копальнів вугля, для робітників всіх фахів і індустрій, для соціал-демократів і безпартійних — ідемо до нас і подивіться власними очима.

Почувши таке, капіталісти й лідери ІІ. Інтернаціоналу вчинили версек, почали всіма силами перешкоджати формуванню таких делегацій, капіталістичні уряди відмовлялися давати візи, перепускати через свої країни, зраділи лідери трейд-юнії старалися, щоб юнії не фінансували на дорогу таких делегацій — але нічого не вдали.

Зараз по перших днях Жовтєвої Революції, в часи завзятіх горджанських війни, блокади, інтервенцій — іхали передові революційні борці цілого світа до Радянських Республік. Іхали тайно, в корабельних трюмах, мандрували пішки, наражаючись на небезпеку для життя, іхали човнами до Мурманська, топилися в холодних хвилях ледового океану (два французькі комуністи втопилися), аби тільки дістатися в країну соціальної революції, на міжнародні конгреси найкращих революційних сил цілого світа.

Ті часи давно вже минули. Тепер Радянський Союз визначив цілою низкою найбільших капіталістичних держав де-юре й де-факто. І тепер ідуть до нього відкрито сотки робітничих делегацій. Нема в Європі чи Азії країни, з якої робітництво не вислало б за останні роки кілька своїх делегацій до Радянського Союзу. Нема тижня, щоб до Радянського Союзу не

прибувала делегація якоїсь з Англії, то з Німеччини, Франції, Швеції, Голандії, Бельгії, Австрії, Чехословаччини, Норвегії, навіть з фашистської Італії. Якраз в жовтні цього року об'їздила цілий Радянський Союз делегація італійського робітництва.

Ідуть в радянську країну гірники, металісти, текстильники, транспортники, ідуть соціал-демократи наперекір своїм лідерам, ідуть вчителі, художники, письменники, журналісти, ідуть представники жіночих організацій, представники організацій молоді, парламентарні послы — ідуть, оглядають там фабрики, заводи, залізничні, наукові й культурні установи, шпиталі, дитячі заохорони, курорти, кооперативи, оглядають відбудову всіх галузей економічного й культурного життя, оглядають й дивуються, переконуються, як чорно брешуть вороги радянської влади про стан в Радянському Союзі. Ще більше дивуються, що робітництво й селянство власними силами відбудує свою країну, яка імперіалістичною війною, потім горджанською, інтервенціями міжнародних мілітаристів, блокадою, бандитизмом була так страшенно знищена.

Враждають делегації до своєї країни і на численних багатотисячних зібраннях оповідають, що вони там бачили, дають подрібний звіт із своєї подорожі в спеціальних збірниках, на шпальтах газет, ці звіти читають мільйони робітників і ще раз переконуються, як чорно бреше капіталістична й соціал-демократична та різна білоградська преса про Союз Радянських Соціалістичних Республік. Вертають делегації до своєї країни і читають в капіталістичній пресі, що, наприклад, того самого дня, як вони були в Харкові чи Одесі, там було повстання, вирізано комуністів і т. ін. Читають і сміються, бо того дня вони самі були в тих містах і там не тільки повстання нікому й не смілися, аде там робітництво громадян з червоними прапорами вігало їх, водило по своїх фабриках та установах.

Капіталісти та їх наймити й тут не піддаються. Вони починають казати, що делегації більшовики водять лише до спеціально для цього приготованих фабрик, шкіл, театрів. Дуже бідно виходить ця новітня брехня. Бо то-ж не іде одна — дві делегації й до одного — двох міст. Буває, що цілий десяток таких делегацій ідуть одночасно по цілому Союзі — від Ленінграду до Тифлісу, від Києва до Уралу, а навіть по Сибіру. Ізять делегації не лише європейські, але й азійські країни і для всіх них спеціальних місць не нагромають і всіх не обдурять. Ізять тільки робітничі делегації, але й капіталістичні. Навіть такі твердодоби, як консервативні послы британського парламенту, відвідавши Радянський Союз, сказали, що нема що се-

бе дурити недалекоим упадком радянської влади, або її злою господаркою, бо вона не є такою слабкою, якою ми собі уявляли, бо це країна і влада, з якою краще миритися, чим сваритися.

Так, радянська влада показує всему чесному представництву міжнародного робітництва не тільки спеціально відбудовані заводи чи школи, але спеціально збудовану робітничо-селянську державу. Нині, в дев'ять років свого існування, ця робітничо-селянська держава є тим величезним смолоскопом, що освічує працюючим цілого світа та усім поневоленим народам шлях революційної боротьби за визвіль з капіталістичного визиску.

Радянська Україна, всі її більші міста вкриті великими новими революційними державними театрами. Найголовнішим з них є театр "Березіль" під проводом Леся Курбаса. Він попередніми роками грав в Києві, а тепер грає в Харкові. З Харкова-ж до Києва переведено театр ім. І. Франка.

В програмах цих театрів всі постановки нові, революційно-ідеологічні. "Березіль" розпочав свій зимовий сезон в Харкові 16 жовтня виставою пєси "Золоте Черевко". Далі в його репертуарі пєси "Седі", "Жакерія", "Шпана", як також "Сава Чалый" в основній переробі Лопатинського. Розпочаття сезону "Березиль" дешо затягнулося через те, що деякі його головні артисти працювали в кіноматографічних фільмах.

Державний Театр ім. І. Франка розпочав свій сезон в Києві 30. вересня пєсою "Вій", переробленою Остапом Вишнем за Кропивницьким. Далі йшли "97", "Коронний Злодій" і ін. Успіх театр має великий. Головними режисерами Гнат Юра і Глаголін, ті самі, що працювали з театром в Харкові.

Подільсько-Волинська філія театру ім. Франка розпочала сезон у Вінниці 6 жовтня пєсою "Коронний злодій" в постановці Гната Юри. У складі режисури Юрський і колишній ляборант одеської драми Шклярський. У репертуарі філії пєси: "Мандат", "Йоля", "Собака на сні", "Кінець Криворильська", "Вовча зграя", "Оксамит і ляхміття", "Седі", "Король лавиться", "Біла гвардія", "Сабата Цєві" та інші.

Перший раз в історії української культури розпочали свій сезон три великі Українські Державні Оперні в Харкові, Ки-

їві й Одесі. Грають вони в найкращих оперних театрах.

У харківській опері пройшли прем'єри: "Кармен", "Аїда", "Дон-Кіхот". 16 жовтня в постановці Лапицького при дирігентурі Штеймана йшла опера "Снігуронька", а на кінець жовтня в постановці Хількевича "Вина Краля".

В Києві з великим успіхом пройшли опери: "Аїда" (відкриття сезону), "Золотий півник", "Намисто Мадонни" та балет "Баядерка".

Одеса відкрила сезон оперою "Князь Ігор" — постановка Манзія, сценічне оформлення А. Петрицького.

Крім цих державних театрів, в багатьох містах України грають народні, побутові театри. Найголовнішим з них є Народний театр ім. Шевченка в Харкові, а другий в Києві. Вони мають у своєму складі старих театральних діячів — братів Садовського й Сакаганського та інших. В Харкові театр має своє постійне приміщення, як також в Києві грає, в великих театрах.

У всіх великих містах України є великі співацькі колективи, найкращим з яких є державна капєла "Думка", що своїм осередком має Київ, але більшість часу мандрує по Україні, а то й по цілому Радянському Союзі.

Тільки Жовтєва Революція відкрила такий широкий шлях для української театральної культури.

БУДИНОК ПРЕСИ ІМ. В. БЛАКИТНОГО.

Дня 4. грудня ц. р., в першу річницю смерті видатного революційного поета, був редактор харківських "Вістей" і член ВУЦВК Василь Блакитний, відкривається в Харкові Будинок Преси ім. В. Блакитного. Будинок приготується й буде викінчений так, що самі мурі камінці промовлятимуть про своє значіння.

Будинок преси Радянської України має відбити два моменти: це, що є радянська республіка, й що є Україна.

Тут має бути наочно виявлено тернистий шлях українського друкованого слова з гарячим залізом, виділеними датами "1863" та "1876"... Альманахи й журнали української епохи (поміщицької й буржуазної), з часом дуже цікавими обертками, легальна преса після 1905 року, доба українського модернізму, попередники Жовтня...

Традиції Жовтня починаються славною фалією: Чумак, Михайличенко, Еллан, Еллан (В. Блакитний) співєць "Півстанія" (смерть Андрія Залізняка в панцирнику в Чернігові), співєць Паризької Комуністичної партії, редактор перших революційних відозв і газет, нарешті Василь Блакитний член ВУЦВК всіх скликань і редактор "Вістей". Про це все мають подати фрески Будинку Преси.

Будинок Преси ім. Блакитного в столиці Радянської України буде живою, живописною історією робітничого руху й партії — наскільки революція виявила себе в пресі. В будинку-найдути приміщення різні українські робітничо-селянські письменницькі організації.

ЗА ТЕ, ЩО НЕ ХОТІЛИ ВИУЧУВАТИ УКР. МОВИ.

Центральна комісія в справі українізації радпарату подала до ВУЦВК відомості про число співробітників, що їх звільнено з посад за недбайливе ставлення до вивчення української мови.

У центральних урядових установах комісія звільнила 61 особу.

З трестів та синдикатів звільнено коло 190 осіб.

ЗА НЕДБАЛИВЕ СТАВЛЕННЯ ДО УКРАЇНІЗАЦІЇ.

Центральна комісія в справі українізації радпарату знову ухвалила звільнити з посад 53 співробітників центральних урядових установ, що їх були віднесли до 3-ої категорії. Серед звільнених — 3 співробітники з Наркомторгу та 5 з ВУЦВК.

20 ТИСЯЧ ДЕСЯТИН ЗЕМЛІ СЕЛЯНАМ.

За постановою ВУЦВК та Раднаркому державні землі місцевого населення на Україні, що їх не використовують державні організації, а здають в аренду селянам, передаються безземельним та малоземельним неземельним селянам в постійне трудове використання.

На Київщині є таких земель ріжних дібр близько 20 тисяч десятин. Чому ці землі передаються? Перш за все, Україна взагалі аграрно-перенаселена, особливо Лисостеп та Полісся. Радянська влада вживає ріжних заходів, щоб зменшити земельну тісноту й прискорити землевпорядкування, що сприяє інтенсифікації сільського господарства, вона розгортає меліорацію нежитких земель, веде переселення, як на вільні землі України, так і поза межі України. Але, недивлячись на всі заходи, тіснота земельна відчувається гостро. І хоча державні землі й невідомі по території для держави, з огляду на перспективи розгортання й будівництва шкіл, налагодження агрономічних заходів, а також і на те, що землі місцевого значіння давали місцевим прибутоків більш, як 100,000 карбованців на рік, — радвалада передає їх селянам.

Передаючи землю, треба забезпечити в окрузі землею нормальне розгортання шкільної сітки, зокрема агрономічних шкіл, що за пляном Наркомосу мають бути в кожному адміністративному районі, так само

як і для інших громадських потреб: лікарень та ветеринарних лікарень.

Кому належить передавати землі?

За постановою уряду й Окрвиконкому земля нарізується виключно біднякам села, із них в першу чергу червоноарміїцям; безземельним та малоземельним селянам. Саму передачу провадять через земельні громади райземвідділи та затверджують райвиконкоми.

20 тисяч десятин землі, що передаються з загальної кількості 25 тисяч десятин, дають можливість улаштувати, або підсилити землезабезпеченість десяткам тисяч селянських господарств.

ДОСЯГНЕННЯ ЗАВОДУ "ЧЕРВОНА ЗІРКА".

Машинобудівельний завод в Зіновєвську (був. Єлисаветград) "Червона Зірка" досяг великих успіхів у механізації та раціоналізації виробництва. Завод придбав 350 нових верстатів, 9 пресів, 7 електросмазочних машин, що дало 50,000 заощадження на рік.

За передвоєнних часів завод випускав щороку 80 сильних молотарок. Цього року випустить 500, а наступного — 2,500. Виробнича програма заводу становитиме 20 мільйонів карбованців.

Нещодавно український уряд нагородив завод орденом Червоного Прапору.

Англійська робітничка делегація в С.Р.С.Р., сфотографована з відповідальними робітниками рад. юнії в Ленінграді.

ВСЕУКРАЇНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ОСВІТИ.

(Від нашого кореспондента з Радянської України.)

Рільничу освіту! Без тієї освіти селянин у своєму господарстві битиметься, наче риба об лід. Освіта велике діло! Це між іншим підкреслив у своїй доповіді на Всеукраїнській Конференції й Народній Комісар Освіти тов. Шумський, зазначив, що витрата держави на рільничу освіту це найвигідніше підприємство. Затрачений мільярд, капітал повернеться сторицею.

Конференція тривала п'ять днів: з 29. вересня по 3. жовтня. Для участі в нарадах тієї кон-

кож і вечірні зимові (однорічні) пересувні школи по рільництву для господарів, що їх тепер масово влаштовує радянська влада по самих найгілкіших селах України.

Саме в той мент, коли в Харкові відбувається ця рільничу конференція, довідаємося з преси, що "князь української освіти" граф Шеншицький об'їждить нашу контрреволюційну еміграцію на Чехословаччині, де студентство сільсько-господарської академії, то є студентство,

Чехословацька робітничка делегація в С.Р.С.Р.

ференції з'їхалося до столиці Радянської України, м. Харкова — 326 представників з усіх рільничих шкіл України.

На тій конференції не тільки обмірковувалися питання про те, як осигнати більших урожаїв на полях дрібних рільників, але й підходили до справ в широкому світовому розмірі щодо виступу України зі своєю пшеницею та іншими рільничими продуктами на міжнародних ринках.

Радянський уряд, або виразніше торговельні представництва Радянського Союзу, що провадять торговельні операції з іншими державами, дбають гаразд, щоби марка радянської продукції була високою. Хоч буржуазія не любить Союз Радянських Соціалістичних Республік, але все, що рільник більшовик виторгує на полі для буржуазії західної Європи дуже смакує. Ось, наприклад, масло з Радянської України признано на ринку міста Лондону за найкраще. Такий при суд маємо ми після хемічного дослідження цього продукту в Лондоні.

Отже і Всеукраїнська Конференція рільничої освіти скерувала свої наради саме так, щоб на Рад. Україні стан рільничої господарства досяг настільки високого рівня, аби за рільничими продуктами з України був найбільшій попит на міжнародних ринках. На цій конференції зазначено, що невдовзі Радянська Україна буде виступати країною рільничої господарства.

Здійснити це допоможуть тисячі нашої радянської молоді, що тепер учаться у вищих, середніх і інших рільничих школах. Спричинюється до піднесення рільничої культури та

що в 1920 р. боронило панам Варшаву перед більшовиками, взаємін за метрополічне "благословенство" піднесло "князів церкви" козацьку китицю.

Яка велика різниця між становищем селянства Прикарпатської України та Галичини з Холмщиною з одного боку й пільними селянами Радянської України з другого боку. Українське село під Польщею та Чехами стогає стогне, школи рідкі не має, та взаємін того глоблення шляхецька колонізація, торгів з арештами там. А на Радянській Україні за допомогою науки самі селяне виходять переможцями над природою.

На Полтавщині вже осушено кілька тисяч гектарів багнистою обшару, що має назву "Перевіт". На Київщині зроблено меліоративні роботи по течії р. Тетерева. Селяне Поділля (Вінницької округи) приступили до осушування 10,000 гектарів багнистих сіножатей.

Селяне й робітники Радянської України не тільки про свої так звані місцеві справи дбають, але й на питання державного значіння велику увагу звертають. На своїх зборах прирікають своєму радянському урядові розібрати облігації (чери) по електрифікації та шляхобудівній ріки Дніпра на його стрімких порогах.

І все це чиниться без повільного благословенства. Адже воля, праця й наука не потребують попіньського дурману. Науково-дослідча праця з обсягу рільничу засереджена тутешка в науково-громадській інституції, що має назву "Сільсько-Господарський Науковий Комітет України".

М. Луцькевич.

МІСТО ВУГІЛЛЯ Й СТАЛІ.

На мапі України є куток, де гудуть шпиги залізничної сітки нагадують Рур. Тут український Рур — Донбас, у центрі якого чорним кружальцем помічено місто Сталіно. Це величезне кружальце, димуче, що грохотить залізном і вимащене вугіллям — місто Сталіно — налічує 150,000 робітників шахтарів і металістів.

Сталіно не подібне за звичайні міста. Замість кіляди садків та гаїв — кіляде заводів та шахт з чорними димуючими коминами, з горнищами над шахтних будівель і з гостроверхими пірамідами горбів глею — викинутої з шахт породи.

Уночі на горбах глею, як великі зірки, світаються величезні ліхтарі, а в день там ворухаться "перекидувачі", схожі на довгоногих залізних пауків.

Навокло міста земля справді стала "дихом". Шахти виклинули на поверхню свої вугільні внутроші. Десятки верст "бремсбергі" та "поздовжніх", як чорні котли, шахт залуцалась у землі під містом, під

балками, під робітничими селіщами. А те, що викладають шахти, жеруть заводи і насама перед сталінський завод, один з найбільших в У.С.Р.Р.

ЮЗІВКА — СТАЛІНО.

Місто заснували Англіїці Юзи, що збудували завод і від того місто офіційно авали Юзівка, а неофіційно — "золоте дно". Це було справді дно, де робітники тонули в горіщі, стогнали від виснагу, а Юзи мали величезні прибутки. Тепер це — Сталіно.

Перша лінія міста випрається в залізний вузел 18-ти цехів заводу.

Коли гудуть гудки, першу лінію сповнюють потоки шахтарських "чунів" і облич, які криють надурою від "грозного вугільного шару". Завод і шахти працюють в день і вночі і там мозалясті робочі руки не стамлюються, не перестають рухатись поки не настане суботня вилдата за два тижні.

Тут більше, ніж де-небудь, тимчасових робітників, що не-

давно відірвалися від села. Ім це чужа любов до заводу й до шахти, і нудьгу за селом вони заливають горілкою. Шпінше й вони приходять до клубів, до бібліотек і стають такими, як старі робітники. А старі робітники люблять своє діло. Часто ніжно, дивно закохані в нього. Такий старий забойник ні за що не перейде до іншої роботи. Навислі шари підземелля йому миліші, ніж соняшне світло. Старий відливарник, отруєний газамми й обпечений рідким чавуном, нудьгує за своєю роботою, як за своєю родиною.

Увечері над містом голосніші звуки заводу й пісні. Місто співає ревом кауперів доменного цеху, бряком і скрепотом рейкарів, і на все місто кидать світло струмки рідкого чавуна.

В 10-й годині вечером хор залізних гудків у заводі скликає нових 12,000 робітників і всмоктує їх у свої ворота. А слідом за заводом з усіх боків сбівають і шахти, і теж беруть собі свою частину робітничих мязів.

Тут робітники з усього С.Р.С.Р. Тут і орловські "дубинники" і тамбовські "саломатни-

ки" і полтавські "галушники" і рязанські "чеголдишники". Тут усі, хто хоче й може працювати. Тут мязи й нерви перетоплюються на залізо й перероблюються на вугілля.

За перше півріччя 1925—26 операційного року в Сталінській округі видобуто вугілля 3,201,000 тон. Вивезено вугілля — 1,754,000 тон, решту з'їв сталінський завод. Чавуна за перше півріччя цього операційного року добуто 256,000 тон, штабових матеріялів — 210,000 тон. Коксу за цей період добуто 685,810 тон.

Але це незначні числа, це числа бігу, руху вперед, це числа, що перевищують програмні завдання. Адже коксу 1924—25 року за весь рік добули тільки 853,904 тон, а за цей буде понад мільон тон. Вугілля за друге півріччя 1924—25 року видобуто тільки 1,984,000 тон, а за перше півріччя 1925—26 року — 3,201,000 тон.

Це кроки, швидкі кроки. Добування металів збільшується на 20—25 процент проти минулого півріччя.

Сталіно — справді місто вугілля й заліза, місто робітничих мязів, місто праці.

ЯКОЇ ПОГИБЕЛІ МИ ДІЙШЛИ.

(Малій фейлетон.)

За два тижні (знамениті два тижні!) ми, виходить, не впади...

Падали ми, можна сказати, уже зовсім... Остаточо падали, і так падали, що ніка сила на ні земля ні небеса не в силі вже була сшинути падіння того, дуже бажаного і дуже мудримм відцумами провіщуваного.

— Два тижні! Ось, ось, ось. Тільки два тижні! Не більше! Упадуть!

Ну й як бачите, вже девять років не впади виходить... Хоч за цей час, за мудримм проороцтвом дуже мудрих людей, мусіли були ми впасти не більше ніж менше як 208 разів...

Не впади. Двісті раз не впади... А тепер так, що й навчилися не падати. За два тижні не впадемо...

Назв'яська в нас, мушу вам сказати, дуже добре ворогами нашими підібрани.

- Ось хто ми: 1) Уаурпатори... 2) Яришники... 3) Бандити (червоні). 4) Каті (червоні). 5) "Взбудуванцями черні". 6) Діяволи (червоні). 7) І вагалі сволоч (червонона).

Оце, значить, ми... Що-ж ми робили весь час цей? Одна однієнька була в нас праця.

— "Вели страну к гибели"... Так, що коли за синтаксисом Петрова чи Смирнова скласти про нас "предложеніє", то те "предложеніє" буде "слитним" і мадаме отакій вигляд:

"Уаурпатори, яришники, бандити, кати, взбудуванцями черні, діяволи і вагалі сволоч велі страну к гибели".

У реченні тім 7 "подлежащих" і одно "сказуемое".

Сказуемое — вели... Куди "вели"? — Ік гибели... Кого вели? — Страну вели...

Ну раз уже ми її, "страну" ту, вели, то значить, кудись ми вже її довели... до якоїсь погібелі таки довели.

Давайте шукати вже тієї погібелі, що до неї ми "страну" довели.

Яка така може бути для "страви" погібель? По нашому отака:

- 1) Політична погібель. 2) Культурна погібель. 3) Економічна погібель...

Почнемо з першої, з політичної погібелі... Гибла вже наша бідна країна політично, до того, можна сказати, гибла, до того погібала, що не витримало гуманне серце всіх країн і на Заході і на Сході і давай вони нас визнавати і де-юре, і де-факто... і по-визнавали...

Довели ми вже "страну" до самісінької, як то кажуть, ручки... Узять би та й погібнуть собі потихесеньку...

— Не дали... Випадали... І тепер ми за "міжнародній об'єкт" правимо... та ще й за такий "об'єкт", що Чемберлейн фізики з горячою водою собі до черева прикладає.

Оце така наша політична погібель. Давайте за культурну погібель візьмемось...

Та й почали ото, значить, погібати ми культурно.

— Погібаємо? — Погібаємо!

— Ну, раз уже погібаємо, так давайте, хоч грамотнішими погібаємо.

— Давайте, — кажемо. Та й узялися ми за всеюдє навчання, та й узялися ми за лікнєни...

— Погібати, так хоч освіченими.

Засновуй школи, засновуй ВУЗ'и, засновуй театри, музеї, сельбуду, хати-читальні, видавай книжки, видавай газети... Погібель хоч веселіша буде... Та оце тепер і гинемо...

До десятих жовтневих роковин не буде в нас й отакієнького неграмотного.

— Ляжемо, газету чи книжку в руки та й погібатимемо собі потихесеньку. Культурно погібатимемо.

Оце наша культурна погібель.

Економічна погібель. І тут так саме гинемо... Тільки знову таки:

— А чого нам погібати без нічого? Давайте нові заводи будувати. Давайте "Дніпрелестан" будувати, давайте кооперуємось... Щоб гинути чому було. Погібатимемо та як загурчимо, так аж рокомом зарокотить по світу.

Та оце й узялися... "Дніпрелестан" будуюмо.

Заводи і сільсько-господарські, і металургійні, і тракторні, і паровозо-будівельні, вагоно-будівельні будуюмо.

Кооперація снується. Селянство в галас: — Погібати так з трактором. Остероддо з плугом гинути. І допотять тепер три тисячі тракторів на самій тільки Україні.

Справді таки, — погібель із пшеничним хлібом та з цукром та це як на тебе пан не дивиться. — Не така вже страшна погібель... Гинемо залюбки.

Пошли нам, доле, і падали такої погібелі.

Остан Вишня.

ЧЕРЕЗ РАДИ ДО КОМУНІЗМУ.

Програма комуністичної партії є програмою не тільки визволення пролетаріату одного краю. Вона є програмою визволення всього світового пролетаріату, бо вона є програмою міжнародної революції. Але в той самий час вона являється програмою визволення всіх маленьких пригнетених країн і народів.

Комуністична партія саме через те, що вона є сторонницею найбільш залізної диктатури робітників над капіталістами, куркулями, буйшими поміщиками і всіми іншими прихвостями старого буржуазного ладу, є також найскрайнішою, найбільш революційною групою з поміж всіх існуючих груп і партій. Через безпощадно тверду владу робітників, через пролетарську диктатуру до комунізму, оце каяч нашої партії. І програма нашої партії є програмою пролетарської диктатури.

Радянська влада — це не є організація урядників, незалежних від мас, а зависимих від буржуазії. Радянська влада і її органи опираються на найширші організації робітничої класи й селянства. Професійні союзи, фабрично-заводські комітети, місцеві ради робітників і селян, жовнірські і матрозькі організації — всі вони підтримують центральну радянську владу. Тут від центральної радянської влади тягнуться тисячі й мільони ниточок, які йдуть найперше до провінціальних і губернських рад, а далі до міських, а звідси до окружно-міських, а від цих до фабрич і заводів, що об'єднують сотки тисяч робітників. Точнісінько так з'організовані й всі вищі установи радянської влади.

Бугарік.

Нам треба не тільки застрашити капіталістів в тім змісли, щоб вони відчували всемогутність пролетарської держави і забули думати про який небудь активний спротив. Нам треба зломити й пасивний — безсумнівно ще більш небезпечний і шкідливий опір. Ми мусимо зломити всякий опір, який-би він не був і заставити всіх до праці в нових організаційно-державних рямях. Не досить позбутися капіталістів, але треба поставити їх на нову державну службу, позбувшись тільки негідних, безнадійних опонентів.

Н. Ленін.

РАДЯНСЬКА ШКОЛА.

Між теперішньою радянською школою а колишньою буржуазною школою є велика різниця, яка полягає в слідуючому:

Радянська школа — це єдина школа, то значить, що нема тепер панських шкіл, як "інститут для благородних дівць", нема купецьких шкіл, ні інших подібних навчальних інституцій, а є тільки одна одноцільна школа для всіх і тому називається вона єдина. В кінці вона зветься єдиною ще й тому, що школа вищого степеня являється прямим продовженням шкіл вищого степеня. Даліше радянська школа є трудова — це значить, що в школі вчать не тільки арифметики, географії і т. д., але також вчать і фізичної праці. При школі мусять бути городи для навчання сільсько-господарських занять, майстерні для навчання ремесла і т. д. Таким чином в Радянських Республіках всі вже від дитинства при звичаються до праці; в Радянських Республіках не буде білоручок.

Радянська школа обовязкова (примусова). Кожний батько чи мати є обовязані učити дітей. Кожний горожанин мусить посилати свої діти в школу. Таким чином в Радянських Республіках невдовзі не буде неграмотних; всі будуть там грамотні.

Там школа є радянська. Це значить, що релігію а неі усунєно. Попи не мають ніяких прав утримувати й провадити школи. В школі подається тільки наука й праця, а для релігійного обману нема місця.

Радянська школа спільна для обох полів, тобто для хлопців і дівчат. Ранше думали, що дівчаткам не треба вчитись, а коли й треба, то не стільки, скільки треба вчитись хлопцям. Зараз в Радянських Республіках жінка стоїть правно й фактично на рівні з мушійною й дівчинка вчиться в тій самій школі, що й хлопчик.

ВІДВАЖНІ КОМСОМОЛЦІ.

Члени німецької Комуністичної Спілки Молоді вибралися піхотою з Німеччини до С.Р.С.Р. Пішли три місяці, бо по дорозі заробляли працею на життя.

РЕВОЛЮЦІЯ.

У диких нетрах чорні соні. Хрипіли кров'ю рабські діні, І враз — як фатум — летіони! В трухлявих хатах — крик і гнів!

На бурю встала буйна сила. — Не ждате жє чуда чи Христа?! ...Давно згоріли рідні села, Давно зруйновані міста.

Даремне скиглить скарга в муці: — Мерцяні зотлілим — краплю сльоз! ...Вперед на прапор революцій! — А там — чи сонце, чи хаос!

А там — огнєве квітне слово: — Рабам не падати більше нив! ...Ладуть рядами, чугуново, — Кризь вікна — злоба каменць.

На сірих плечах — блиском — леза, Серцями — кричию — на пролом! Розносить вітер Марселезу, І шарпа прапори крилом.

І бліднуть злякано бенкеті: — У лаві — смертно! — раб і хлоп. ...Одних ікатих — на багнеті! А іншим псам — дві кулі в лоб!

Щоб хижє серце помсту знало, І революцій жорстокій хід. ...Лунає крик: "тер-на-що-на-ла!" Та дзвін цвяхованих чобіт.

Я. Савченко.

ДЕВ'ЯТЬ ЛІТ НА ЄВРОПЕЙСЬКИХ СМІТНИКАХ.

Отак, як бачите, — сидять на європейських смітниках царі, гетьмани й отамани та чекають, що "за два тижні" радянська влада. Десять літ вона вже "падає" для них "за два тижні", а вони чекають. Все голови й зуби їм розболілись, вже й капіталіст сердиться, істи не дає, бо пророчування не здійснюється. Водею, божим духом та надією жодні не на те, що більшовики пересаряться і впадут. Але більшовики не пересаряться, але на 15-му вессезонному з'їзді Компартії ще ліши змінилася. І не гірше засумували смітничові царі, гетьмани й отамани, ще гірше заболіли їх голови й зуби. Наша ім хлопська порада: "Не тратьте, куме, сили, спускайтесь на дно". Десять роковин радянської влади, це дев'ять основний кілок у вашу спину.

Делегати польського союму в С.Р.С.Р.

ЧИТАЙТЕ ПІНШИМ ПЕРЕКАЖИТЕ! — шо від 1. до 30. листопада річна передплата на "У.Р.В." знижена з \$4.00 на \$2.00. Але це тільки для тих нових передплатників, що зложать два долари в місяці листопад. Користайтеся з нагоди!

СЕКРЕТ ОДНОЇ ІНДУСТРІЇ.

— Чуття?
— А, як же!
— Здорого?
— А-тож!
— От відкажи!
Павза.
— До речі, ви не знаєте, хто саме втік: більшовик, чи білі?

З розмов на базарі 1926 р.

Чуття увійде в історію громадянської війни, як один із засобів, поруч з кулаком, гранатою Новикова, колодою упокорювача шляху (спеціально проти авто з "комісарами"), паровою, що ними розтягали залізничні рейки ("щоб комуна до нас не їздила"). Чуття — особливе місце, почене. Чуття — не лише сплітка, брехня; чуття — засіб!

Пригадуєте 1920-ий? Київ чи Умань, чи взагалі якесь місто Губернської. От от змінилася 14-та (або 17-та) влада. З великим напруженням працює ревком, щоб випарити господарство. Хліб стрібає, але потрохи.

Раптом — вибух. Не з гармати, а з якогось задку. Хтось чув, як хтось говорив, що хтось бачив, чи знову так? Ну, одно слово — втікають! І хліб стрібає раптом так, що до його вже не приступити. Робітничі заворушення, загрозливого гомону, влада сама почуває, що хитається.

Пам'ятається, у вересні 1920 року Київ було охоплено такою червоною чуткою: Поляки захопили Святошин (передмістя). Такий був напружений стан, що повірили не самі тільки міщани, але й дехто з тих, кому не лаяти вірити чуткам. Почалася справжня паніка, трішки не евакуація. Навіть не тільки "трошки": одна установа, здається, Губліє, з переліку евакуйованих кудись так далеко, що й досі її слідку не знайти.

Тоді чутка мала певне призначення: вивести заколот у лави ворога, розбити його одностайність, налякати, створити відповідний грунт для недовіри до влади. Можна зафіксувати, що мали ми тоді справу з певною плянковою роботою — індустріалізація сплітки, плянове її поширення. Народжувалася сплітка в Винниці, перекидалася до Бердичева, потім до Києва, а нарешті поверталася в ту ж саму Винницю — вже як чутка з найперших джерел. Тут розрахунок на психологію.

Паніки, коли зникли фронті, залишилися тільки бандити — чутка в уміх руках наших ворогів робила далі свою справу. Пожити в такому провинціальному місті 1921 чи 1922 року — скільки можна було разів почути про державний перенос в Харкові, про знищення Раднаркому, навіть про якийсь перехід Японії на Україну (було й таке)! Індустрія наших ворогів працювала повною ходом.

В Одесі повстання. Чорноморська флотія бомбардує наші береги. Хтось із Харкова намагається на Кремль (простіше сказати собі на Кремль, без передки). Це чутка найостанньої форми. Чуття заведе ні місяця. І далі: Одеса цілком в руках повстанців. Народний комісар Драпанович вбитий повстанцями. Це — а Букарешт. З Відня ніше: народний комісар привітний. Драченко й вбили його не повстанці, а його такі червоноарміїці. Очевидно, цей нарком — по військових справах. А що ж тоді з тов. Морозовим, коли це його зняли з посади? Ну, це річ неважлива, потім розбереться.

Одні чутка виробництва 1926 року, серпень, веріше з'явилася в Букарешті, передрукована Варшавою, передрукована Від-

нем, перепере... і т. д. — Стокгольмом, Парижем. — і знову такі Букарештом. Румунські газети мають нагоду повідомити.

"З Парижу телеграфують про ствердження чуток що до повстання в Одесі". Так кружляє чутка, розростається, набирає в кожній країні своєрідного кольору — і повертається на своє місце в новому, грізному вигляді. Розрахунок на психологію!

Дозвольте нагадати історію однієї такої чулки, дуже подібної до цієї історії, що мала місце 1921 року. У свій час про неї довелось писати в пресі.

18 жовтня 1921 року у бєсарабській газеті "Наше Слово" з'являється величезна літературна звістка про "Генеральне повстання на Україні". Зміст: Отаман Тютюнник, знаходячись ввесь час у шільному зв'язку зі штабом Петлюри, на чолі 40-тисячної армії веде наступ на Україну. Він зайняв цілу низку міст, як Кам'янець, Вінницю, Літин, Умань, Житомир. У Житомирі повстанці вирізали всіх 3.000 комуністів. Наступ розвивається далі.

Інформація було помічено в Стамбулі, з посилкою на одеські Вісті", з 6 жовтня, де ніби також надруковано наказ губвиконкому про загальну мобілізацію від 18 до 45 років. Було наведено навіть деякі англізми з апокрифічного числа "Вістей", як, наприклад: "Тютюнник, нам залишилось або перемогти, або вмерти!"

Звичайно, нічого подібного в одеських "Вістях" ніколи не було надруковано. Просто — фабрика робота вимагає певних аксесуарів для солідності праці.

Але цікаво те, що через тиждень після цієї інформації про наступ Тютюнника і захоплення трохи не всього Правобережжя, дійсно, починається наступ Тютюнника. Його банди 25-го і 28-го жовтня за прихильною допомогою польського уряду вдираються на українську територію і дійсно роблять спробу просування: одна частина в бік Кам'яниці й Літина, друга — в бік Житомира.

Значить, чутка з'явилася цілим тижнем раніше від факту! Значить, чутка — не просто сплітка, а пущено її з певним розрахунком, з певною метою: обробити громадську думку в Європі, підготувати її до подій. Для чого це робилося? Треба було надати бандитському настроям Тютюнника характер повстання й разом з тим уже характер перемоги. А перемогти то й не вийшло!

І це цікаво: як і тепер, чутка не залишилася в межах Румунії. Через кілька днів, зовсім таки через наступ Тютюнника, про ту ж саму мобілізацію в Одесі ми читали вже телеграму, помічену Гельсінґфорсом, ще за кілька днів Варшавою, а 4 листопада, вже після наступу, в тих самих виразах вона з'являється знову таки на території Румунії, в газеті "Адеверул".

Секрет румунсько-польсько-петлярівської індустрії 1921 року простий. Розрахунок був не тільки на те, щоб налякати наших міщан, отих, що розмовляють в епіграфі, але й на оброблення громадсько-політичної думки в Європі, на вражіння в тих, хто мав давати кошти за подібні авантюри: давляти, мовляв, швидко оті лей, марки чи там франки, отже вже почалося!

Секрет румунсько-польської індустрії 1926 року нічим не різниться від попереднього секрету. Ті самі прийоми, ті ж такі засоби. У Житомирі бу-

Охорона дітей в Радянському Союзі. Матері, що йдуть працювати, залишають своїх дітей в так званих дитячих садках, де їх поміють, одягнуть, нагодують, забавлять, ще й дечого навчать. За все це матері не платять нічого нікому. На нашій фотографії один з таких дитячих садків на Радянській Україні.

ПРИВІТ.

Нехай живе Радянська Влада
На нашій вільній Україні!
Пі вітаємо ми радо,
Пі вітаємо ми ні!

Де синьо-жовта панувала
Панів-гнобителей емблема,
Червона зірка дивно встала
В проміннях огнисто-веселих.

І встало сонце з-за туману,
І лавно ми ждали цієї хвили,
У боротьбі страшній, кривавій
Останні напружили сили.

Але тепер ми підєм жваво,
І підєм всі з одним бажанням:
Розвійсь, туман! Зрівняйсь,
Гори!

Доволі мук!.. Кінець
стражданням!

Єднайсь всі, кождо не долая
Своєю кровю споїла,
Єднайсь всі під прапор воли.
Лише в єднанні наша сила!

ЧИ БОЛЬШЕВИКИ ВТРИМАЮТЬСЯ ПРИ ДЕРЖАВНІЙ ВЛАДІ.

Цей стаття сільою, коли вони заводять масами. І справді, більшовики, тоб-то представники революційно-пролетарського інтернаціоналізму, навітили зараз своєю позитивною ідеєю, котра ворухить зараз величезними масами в цілому світі.

Сама одна справедливність, саме відлучення експлуатації обуреними масами, ніколи не вивели його на вірний шлях до соціалізму. Але коли завдяки капіталістичній вірі матеріальний апарат великанських банків, синдикатів, залізних доріг і т. ин., коли великий досвід передових країн скучив силу чужої техніки, примінення яких здержує капіталізм, коли свідомі робітники утворили сильну партію, щоб пляномірно взяти в свої руки той апарат і пустити його в рух при підтримці всіх працюючих і висискуванні — коли ці умовини стоять перед нашими очима — тоді змогла би перешкодити більшовикам, як-що вони не дадуться застрашити і вспійють взяти владу і вдержатись при ній до побіди загальної соціалістичної революції.

ВИБОРЧЕ ПРАВО В РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ.

В Радянському Союзі не кожний має право голосу, тоб-то не кожний може вибирати й бути вибраним до Рад. На основі радянської конституції тільки той має право голосу, хто відомість наступним вимогам:

1. Громадянин, що своєю власною працею здобуває собі засоби до життя; хто-ж живе з праці духів, не має права голосу.

наш, ворожити, спекулянти, богомази, проститутки і т. ин., бо всі ті категорії горожан не приносять суспільству ніякої користі.

3. Хто хоче покористуватись правом голосу, той не сміє використовувати праці других з наміром збагачення коштом праці других. То-ж не можуть мати права голосу куркулі, що експлуатують сільсько-господарських робітників, майстри, що у своїх власних робітнях використовують робітників і т. ин.

Жінки всі мають право голосу на рівні з мужчинами. Так жінки, як і мужчины по користують правом голосу від 18 року життя. Умово хорі й переступаючи законно позбавлені права голосу.

3 НАУКИ ЛІСНА.

Вся влада в державі, від низу до верху, від найгладшого села до кожного кварталу в столиці — повинна належати до Рад Робітничих, Салдарських, Наймицьких, Селянських і т. ин. Депутатів.

Не поліція, не урядники, по не є відповідальні перед народом, а стоять над народом, — також і не армія постійна відгороджена від народу, а самий озброєний поголовно народ, об'єднаний Радами, — ось хто повинен правити державою. Ось хто устаніть постійний лад! Оцей лад будуть робітники й селяне не тільки стухати, але шануватимуть її.

Ми не утопісти. Ми знаємо, що кожний чорнороб і кожна курка не спосібні відразу стати правителями держави. В цьому ми готимось з калетами, з брешковською і Цереґеті. Але ми відріжнімося від тих громадян тим, що домагаємось негайного розриву з пересудом, будім-то до правління державою і до виконання будівничої щоденної праці є управління в діяності тільки духи або урядники, що виводять своє походження від багатських родів. Ми домагаємось, щоб навчання в ділянці державної адміністрації велось свідомими робітниками і щоб почати це негайно, тоб-то до цієї науки притягнути всіх працюючих, всю бідноту.

ДО КОМУНІЗМУ ЧЕРЕЗ ДИКТАТУРУ ПРОЛЕТАРІЯТУ.

Як встановити комуністичний лад? Дійти до нього? На це відповідає партія комуністів: через диктатуру пролетаріату.

Диктатура означає залізну владу, владу, яка не падає своїх ворогів.

Диктатура робітничої класи — це державна влада робітничої класи, яка здавлює поміщиків і буржуазію. Така влада може вирости тільки з соціалістичної революції робітничої класи, яка знищить буржуазну державу й буржуазну владу і на її рунах збудує нову владу, владу самого пролетаріату й бідноти, що її підтримує.

УКРАЇНА — ОРГАНІЗАТОР РАДЯНСЬКОГО СОЮЗА.

(Стаття Народного Комісара Юстиції Радянської України т. М. Скрипника.)

Першим ініціатором оснування Союзу Радянських Соціалістичних Республік був Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет (ВУЦВК). Робітники і селяне України в своїй тяжкій боротьбі з усіма видами російської і української контрреволюції пізнали, що боротьба проти капіталістичних верств і проти національного поневолення — може успішно вестись тільки тоді, коли всі робітники та селяне, що живуть на території буйшої російської імперії — об'єднають всі свої сили.

Після закінчення громадянської війни, Всеукраїнський Виконавчий Комітет взяв на себе ініціативу по організації Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Таким чином Радянська Союзна Конституція створена результатом довгої кровавої боротьби з контрреволюційним імперіалізмом.

Радянська Союзна Конституція об'єднує в одне ціле — робітників і селянина — Росіянина чи Українця, Татарина і Кіргіза, які одушевлені одним стремлінням — здійснити братерство і визволення народів, започатковане Жовтневою революцією.

Створення Союзу Радянських Соціалістичних Республік означає створення єдиної держави, протилежної цілому капіталістичному світові. Ця загальносоюзна влада не є ані російською, ні українською, ані білоруською, ні грузинською, — це об'єднаний союз працюючих, збудований на основах повної окремішності кожного народу, що входить в Союз. Кожна республіка, що входить в склад СРСР, виршує свої внутрішні справи і питання свого культурного і національного розвитку, і своїми рішеннями самоуправлінням своєю силою і своєю бододою. Кожний нарід, який добивається свого визволення,

може свобідно вступити в наш Союз.

Союзна Конституція є останнім оформленням, а також досягненням працюючих мас України. Цєю Конституцією закріплені форми державного об'єднання і культурно-національного розвитку українського народу. І працюючі маси України можуть сміло гордитись Конституцією Радянського Союзу, як своїм завоюванням. Приняттям Союзна Конституції ми забезпечили можливість дальшого розвитку українського народу і закріпили братерську солідарність нашого народу з усіми іншими вільними народами та вказали сотням мільонів людей той шлях, по якому повинні поступати вони для завоювання свободи.

Союз Радянських Соціалістичних Республік стоїть як скеля проти розбурханих хвиль націоналістичної ненависті і шовіністичної жорстокості, які підіймає капіталізм. Будемо далі працювати над зміцненням нашого Союзу і переведенням в життя тих принципів, що положені в основу нашої конституції. Будемо любити наш Союз так, як ми любимо нашу робітничо-селянську Україну і будемо й надалі проводити об'єднання народів шляхом взаємної підтримки та братерської солідарності. Ми піднімо не на більшу висоту міць і силу нашого Союзу, щоб притиснути на наш бік все більше і більше симпатій поневолеваних капіталістичних народів. Ми щасливі тим, що могли брати участь в створенні великої Радянської Союзна Конституції.

Не менше щасливі будуть ті, що піоірять рямки нашої конституції, рямки нашого Союзу, ті, що будуть брати участь в грядущій боротьбі за створення світесвітного Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

РІЖНИЦЯ МІЖ ПАРЛЯМЕНТОМ А РАДАМИ.

Ця основна ріжниця полягає в тому, що в Радянських Республіках не працююча (паразитна) класа позбавлена права голосу, а тимсамим і участі в завідуванні державними справами. Країною правлять Рада, вибрані трудовими масами на місцях праці, по заводах, фабриках, майстернях, коопативах, селах і присітках. Буржуї — бувші поміщики, банкіри, торговці-спекулянти, купці, крामарі, борговички, корніловські інтелігенти, попи, прелати — словом — вся чорна зграя не має прав голосу, ні основних політичних прав.

Оснву парламентарної республіки становить конституційний парламент, коли в Радянських Республіках найвищим органом їх є З'їзд Рад.

Яка-ж основна ріжниця між парламентом а З'їздом Рад? Відповідь на це питання не трудна для кожного, хто вмие бодай числити на пальцях. Хоч панове меншовики й праві есери стараються пускати вського тумана в це питання, вигадуючи різні торжественні фрази, як "хазяїн Русской землі", але правди не закрита.

Конституційне зібрання відріжніється від З'їзду Рад тим, що до парламенту вибирають і бувають вибрані не тільки працюючі, але буржуазія й бур-

жуазні агенти, тоб-то банкіри, поміщики. (Мало цього; в буржуазних парламентах засідають буржуазні чорносотенні елементи в великій більшості, а це тому, що в буржуазних країнах вся влада, а з нею і вся виборча машина спочиває в руках капіталістів і поміщиків, які й орудують цєю машиною так, щоб як найменше впустили до парламенту працюючих.)

ТУМАН ЯРОМ.

(Народна пісня.)

Туман яром котиться,
Краще жить нам хочеться.
Гей, гей, горе не біда,
Краще жить нам хочеться.
Тоді краще заведем,
Як все панство проженем.
Гей, гей, горе не біда,
Як все панство проженем.
Год нам катом сулять,
Год нам в кайданах жить.
Гей, гей, горе не біда,
Год нам в кайданах жить.
Год нам катом сулять,
Ласки панської просить.
Гей, гей, горе не біда,
Ласки панської просить.
Ласки панської все одні —
Штук, кайдани, нагаї.
Гей, гей, горе не біда,
Штук, кайдани, нагаї.
Ходім з панством воювать,
Землю й волю добувать.
Гей, гей, горе не біда,
Землю й волю добувать.
Товариство, пора встать,
Лад радянський будувать.
Гей, гей, горе не біда,
Лад радянський будувать.
Туман яром котиться,
Вільно жить нам хочеться.
Гей, гей, горе не біда,
Вільно жить нам хочеться.

Радянські робітничі вільних від праці хвилях вправляють фізичний спорт корисний для здоров'я. На фотографії бачимо, як робітничі виходять до фізичних вправ на свій стадіон.

Молодь на Радянській Україні вийшла на прогулюк за місто, де інструктор на свіжому повітрі дає всім цікаву лекцію.

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ПОСОЛ ВУДСВОРТ В ДІ ПЕС, МАН.

Дня 13. жовтня ц. р. в годині 3 по полудні в Українському Робітничому Домі відбулося масове віче, де промовляв робітничий посол до домінального парламенту з північного Вінніпегу, т. Вудсворт.

Вечером того ж дня в Укр. Роб. Домі відбулося знову масове віче. Сала була заповнена бо бери робітників ріжних націй. Прибуло поважно число ворожого елементу, як: репортер місцевої буржуазної преси, поліція, донощики і скільки наших "ширих".

Висловлюючи всі наші бесідних родити присутним, щоб і вони пішли слідами українських робітників і фермерів. За це присутні нагородили промовця довгими оплесками.

На другий день, 14 жовтня вечером відбулося масове віче в "Корт Гава", де Вудсворт промовляв про значення банків в Канаді та найбільше зупинився на школах, в яких виховують молоде покоління.

і більше не питали. З цієї нагоди міська буржуазна газета помістила куций допис, нічого не спмінувши про зміст промови. Ба навіть замість того, щоб надрукувати, що віче відбулося в Укр. Роб. Домі — надрукувало "Фінгерс гот".

3 РУХУ КАНАДІЙСЬКОЇ РОБІТНИЧОЇ ОБОРОННОЇ ЛІГИ.

Дня 3. жовтня ц. р. сформовано тут український відділ К. Р. О. Ліги, до якого вписалося було спершу 5 свідомих членів. Але ці 5 свідомих членів приєднали в короткім часі 16 нових членів.

Вже в тиждень після заснування жданого відділу, тоб-то дня 10. жовтня скликали масовий мітинг К.Р.О.Л. на яким т. Л.к пояснив значення цієї організації для робітництва. Це є одиноким поки що робітничим організаціям в світі, яка має на меті нести всюку помір-тим робітникам — борщом, що за робітничі справи попадають в буржуазні тюрми.

УВАГА! ВІД ПРОВКОМУ ТУРФДІМ В САСКАТУНІ, САСК.

Професійний Виконавчий Комітет ТУРФДім в Саскесвоні вислав організатора на об'їздку в фермерські місцевості в Саскесвоні. Організатор вїде на об'їздку від 15. грудня і відвідай всі фермерські відділи, які вже залучені в організацію ТУРФДім.

PROVKOM of Ukr. L-F. Temple Ass. P.O. Box 1070, Saskatoon, Sask.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Цим повідомляється до відома інтересованим, що мандочая була розіграна дня 23. жовтня в Укр. Роб. Домі в Лєтбридж. Шасливим номером був 273, котрий належав до Відділу ТУРФДім в Лєтбридж. Саїд зазначив, що осталося 48 нерозподаних тикетів, котрі перебрав на себе тутешній Відділ ТУРФДім.

Лєтбридж, Алта.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Товаришу Редактору! Заслаю Вам \$4.00 на відновлення моєї передплати на "Укр. Роб. Вісті" а \$1.00 жертвою на будову друкарні і школи в Вінніпегу.

Гардінскі, Алта.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідомляється всіх членів старшого і молодшого під-відділів Секції Молоді в Вінніпегу, що в неділю, 7. листопада в годині 10.30 перед полуднем відбууться спеціальні спільні членські збори, на котрих будуть обговорюватися важні справи. Всі члени і членкині повинні обов'язково бути присутніми на цих зборах. Нових членів і членкині радо вітаємо.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ Р.З.Т. В ВІННІПЕГУ.

Подається до відома всім членам Відділу Робітничого Товариства в Вінніпегу, що місячні збори відділу відбууться в неділю, 7-го листопада, в год. 2.30 по полудні в салі Укр. Робітничого Дому.

Робітників і робітниць, що бажають стати членами Р.З.Т., радо вітаємо. Секретар-скарбник буде приймати членські місячні вкладки від год. 2-ої по полудні.

КУРС УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ.

Повідомляється всіх зацікавлених, що відділ ТУРФДім у Вінніпегу відкрив тримісячний курс українських танків, що почався 1-го листопада і буде тривати до 31. січня.

Інструктором курсу є т. Грекул зі школи славного українського балетмайстра Авраменка.

ДО ВІДОМА ЧЛЕНАМ ДРАМГУРТКА У ВІННІПЕГУ.

Цим подаємо до відома всім тим членам і членкиням Драмгуртка при Укр. Роб. Домі у Вінніпегу, що брали участь в драмі "ДВАНІЦЯТЬ" минулими роками, що всі вони будуть грати ті самі ролі в цей року, за винятком тих, що виходили з міста.

ПРОБА "ГАЙДАМАКІВ".

Проба 1, 2 і 3-тій дії "Гайдамаків", відбудеться в неділю 7. листопада на сцені У.Р.Д. у Вінніпегу точно в годині 9.30 рано. Окрім тих, що мають ролі, повинні явитися всі товариші і товаришки, що беруть участь в хорі відділу ТУРФДім.

ВІД ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ ОБОРОННОЇ ЛІГИ.

В неділю, дня 7. листопада влаштується даліше колектування грошей на поміч британського страйкуючим майнерам. Всі члени і членкині Оборонної Ліги повинні взяти в колектуванні живу участь.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Стараннями польського відділу Канадської Робітничої Оборонної Ліги в Вінніпегу устроюється в суботу 6. листопада в чеській салі ріг вулиць Прічард і Мекензі

ЗАБАВУ З ТАНЦЯМИ.

Весь дохід з забави призначений на робітничі цілі. Забава лічється в годині 8-й вечером. Вступ для муштин 35 ц., для жінок 25 ц.

НА ПОЧАТОК ЛИСТОПАДОВОЇ КАМПАНІЇ!

СТАРАННЯМ ДРАМГУРТКА ПРИ ВІДДІЛІ ТОВАРИСТВА УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ У ВІННІПЕГУ відограється

В СУБОТУ, 6. ЛИСТОПАДА 1926 Р. В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ

дуже захоплюючу драму з сучасного панського та робітничого життя на 4 дії п. н.:

ДВА СВІТИ

Є два світи: світ пануючих і світ працюючих. Пани працюють фізично й живуть в достатках а робітники тяжко працюють й живуть в нужді. Шасливі це ті робітники, що мають працю. Гірка доля тих, що не можуть дістати праці, або тієї робітничій родині, на яку нема кому працювати, бо її кормильця вбито при праці.

ЦНИ ТИКЕТІВ: 50, 40 і 25 ЦЕНТИВ. ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

Тикети можна набути кожного вереча в буфеті Укр. Роб. Дому, а в день представлення при касі.

В ДЕВ'ЯТУ РІЧНИЦЮ ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ!

СТАРАННЯМ ЛИСТОПАДОВОГО КОМІТЕТУ ДОПОМОГИ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКІЙ ПРЕСІ відбудеться

В НЕДІЛЮ, 7. ЛИСТОПАДА 1926 Р. В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ

КОНЦЕРТ-МІТІНГ

УЧАСТЬ ВІЗЬМУТЬ ВСІ КРАЩІ МУЗИЧНО-СПІВАЦЬКІ СИЛИ ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ. ВИСТУПЛЯТЬ ПРОМОВЦІ В АНГЛІЙСЬКІЙ І УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ.

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ. ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

ПРОГРАМИ ЛИСТОПАДОВОЇ КАМПАНІЇ В РІЖНИХ МІСЦЕВОСТЯХ.

В ЕДМОНТОНІ, АЛТА.

В суботу, 13. листопада представлення "Два світи". Вистава виключаючого змісту — відіграється перший раз на сцені.

В неділю, 14. листопада ішанування пам'яті т.т. Мельничука, Шеремети і Цєпка — Концерт-мітінг.

В суботу, 20. листопада діточа вистава "Іменини Влодка".

В неділю, 21. листопада — Концерт.

В суботу, 27. листопада песа з нового пореволюційного побуту на Україні — "На перелазі".

В неділю, 28. листопада — Діточий концерт.

Листопадовий Містком.

В ДРОМГЕЛЕР, АЛТА.

В суботу, 20. листопада, відограється славну драму т. М. Ірчана в 5-ох діях п. н.: "Дванайцять".

В неділю, 21. листопада, відбудеться концерт-свято в пам'ять четвертої річниць смерті т.т. С. Мельничука і П. Шеремети.

В суботу, 27. листопада, відограється прекрасну драму в 5-ох діях п. н.: "Степовий Гість".

В неділю, 28. листопада, відбудеться діточий концерт.

Закладаємо всіх товаришів і товаришок і взагалі все українське робітництво в Дромгелері і околиці приходіти на ці підприємства і тим піддержати працю в нашій організації.

Комітет докладає старань, щоб всі ці підприємства випали як слід.

Весь дохід з підприємств в місяці листопаді призначений в користь робітничої преси.

Листопадовий Комітет.

В КЕЛГАРИ, АЛТА.

Робітники й Робітниці! Келгари в околиці! Всі на поміч українській робітничо-фермерській пресі в місяці листопаді! В цім місяці мірється свідомість українського робітництва в Канаді.

Докажім свою свідомість ділом, а не тільки словами й фразами! Хай не буде одного й одного, щоб відомілися від помочи для своєї преси!

Українські робітничі організації, що гуртуються при Укр. Роб. Домі в Келгари, ухвалили ось такі підприємства

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Редакція "Робітничі" отримала листа від т. Прокопа Станішевського з Бремен, Німеччина, в якому він звертається до всіх товаришів і товаришок, що гуртуються в ріжних організаціях при Українському Робітничому Домі у Вінніпегу.

В найбільшій будучності буде скликано знову це одне велике віче в цій справі.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Дорогі Товариші і Товаришки! Одну дорогу звертаюсь до Вас зі ширим товаришеским проханням о поміч в моєму критичному положенні.

Знаю, що усе робітництво терпить сьогодні великі недостатки й злидні, але що я тут переживаю, цього я не в силі Вам висловити.

В ІСТ КИЛДОНАН, МАН.

В суботу, 13. листопада, відограється дуже смішну комедію "ПШІК". В неділю, 14. листопада, відбудеться КОНЦЕРТ СВЯТО в пам'ять 4-ої річниць смерті т.т. Мельничука, Шеремети і Цєпка.

В неділю, 21. листопада, в годині 2 по полудні відбудеться ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ.

В суботу, 27. листопада, відограється зворушачку драму п. н.: "ПІДЗЕМНА ГАЛИЧИНКА".

В неділю, 28. листопада, відбудеться ДІТОЧИЙ КОНЦЕРТ.

Товариші робітники і робітниці з Іст Килдонан і Елмвуд!

Ми закликаємо вас приходити на всі ці підприємства wraz з вашими знайомими. Докажім, що ви омієте підтримати свою робітничу організацію і голвною своєю робітничу пресу, яка вірно обороняє інтереси робітничої класи.

Також кличемо тих робітників, котрі ще не мають передданих "Укр. Роб. Вістей": користайтеся з нагоди листопадової кампанії і передплатіть собі "Укр. Роб. Вісті" за \$2.00 на цілий рік.

Так само і ви, робітниці, ставайте передданимиціми вашого журналу "Робітниця".

До всіх старих читачів, які затягуються з переддлатою, кличемо знову виринати свою залегу переддлату і користати з премій, які администрація наших часописів буде уділювати.

Товариші і товаришки! Місяць листопада є місяцем допомоги нашій робітничій пресі. Покажім, що ми дійсно виконаєм наш пролетарський обов'язок!

Листопадовий Комітет.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Дорогі Товариші і Товаришки! Одну дорогу звертаюсь до Вас зі ширим товаришеским проханням о поміч в моєму критичному положенні.

Знаю, що усе робітництво терпить сьогодні великі недостатки й злидні, але що я тут переживаю, цього я не в силі Вам висловити.

Знаю, що усе робітництво терпить сьогодні великі недостатки й злидні, але що я тут переживаю, цього я не в силі Вам висловити.

ВІД ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ ОБОРОННОЇ ЛІГИ.

В неділю, дня 7. листопада влаштується даліше колектування грошей на поміч британського страйкуючим майнерам. Всі члени і членкині Оборонної Ліги повинні взяти в колектуванні живу участь.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Стараннями польського відділу Канадської Робітничої Оборонної Ліги в Вінніпегу устроюється в суботу 6. листопада в чеській салі ріг вулиць Прічард і Мекензі

ЗАБАВУ З ТАНЦЯМИ.

Весь дохід з забави призначений на робітничі цілі. Забава лічється в годині 8-й вечером. Вступ для муштин 35 ц., для жінок 25 ц.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Дорогі Товариші і Товаришки! Одну дорогу звертаюсь до Вас зі ширим товаришеским проханням о поміч в моєму критичному положенні.

Знаю, що усе робітництво терпить сьогодні великі недостатки й злидні, але що я тут переживаю, цього я не в силі Вам висловити.

ВІД ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ ОБОРОННОЇ ЛІГИ.

В неділю, дня 7. листопада влаштується даліше колектування грошей на поміч британського страйкуючим майнерам. Всі члени і членкині Оборонної Ліги повинні взяти в колектуванні живу участь.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Стараннями польського відділу Канадської Робітничої Оборонної Ліги в Вінніпегу устроюється в суботу 6. листопада в чеській салі ріг вулиць Прічард і Мекензі

ЗАБАВУ З ТАНЦЯМИ.

Весь дохід з забави призначений на робітничі цілі. Забава лічється в годині 8-й вечером. Вступ для муштин 35 ц., для жінок 25 ц.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Дорогі Товариші і Товаришки! Одну дорогу звертаюсь до Вас зі ширим товаришеским проханням о поміч в моєму критичному положенні.

Знаю, що усе робітництво терпить сьогодні великі недостатки й злидні, але що я тут переживаю, цього я не в силі Вам висловити.

Знаю, що усе робітництво терпить сьогодні великі недостатки й злидні, але що я тут переживаю, цього я не в силі Вам висловити.

ВІД ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ ОБОРОННОЇ ЛІГИ.

В неділю, дня 7. листопада влаштується даліше колектування грошей на поміч британського страйкуючим майнерам. Всі члени і членкині Оборонної Ліги повинні взяти в колектуванні живу участь.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Стараннями польського відділу Канадської Робітничої Оборонної Ліги в Вінніпегу устроюється в суботу 6. листопада в чеській салі ріг вулиць Прічард і Мекензі

ЗАБАВУ З ТАНЦЯМИ.

Весь дохід з забави призначений на робітничі цілі. Забава лічється в годині 8-й вечером. Вступ для муштин 35 ц., для жінок 25 ц.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Дорогі Товариші і Товаришки! Одну дорогу звертаюсь до Вас зі ширим товаришеским проханням о поміч в моєму критичному положенні.

Знаю, що усе робітництво терпить сьогодні великі недостатки й злидні, але що я тут переживаю, цього я не в силі Вам висловити.

ВІД ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ ОБОРОННОЇ ЛІГИ.

В неділю, дня 7. листопада влаштується даліше колектування грошей на поміч британського страйкуючим майнерам. Всі члени і членкині Оборонної Ліги повинні взяти в колектуванні живу участь.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Стараннями польського відділу Канадської Робітничої Оборонної Ліги в Вінніпегу устроюється в суботу 6. листопада в чеській салі ріг вулиць Прічард і Мекензі

ЗАБАВУ З ТАНЦЯМИ.

Весь дохід з забави призначений на робітничі цілі. Забава лічється в годині 8-й вечером. Вступ для муштин 35 ц., для жінок 25 ц.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Дорогі Товариші і Товаришки! Одну дорогу звертаюсь до Вас зі ширим товаришеским проханням о поміч в моєму критичному положенні.

Знаю, що усе робітництво терпить сьогодні великі недостатки й злидні, але що я тут переживаю, цього я не в силі Вам висловити.

Знаю, що усе робітництво терпить сьогодні великі недостатки й злидні, але що я тут переживаю, цього я не в силі Вам висловити.

ВІД ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ ОБОРОННОЇ ЛІГИ.

В неділю, дня 7. листопада влаштується даліше колектування грошей на поміч британського страйкуючим майнерам. Всі члени і членкині Оборонної Ліги повинні взяти в колектуванні живу участь.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Стараннями польського відділу Канадської Робітничої Оборонної Ліги в Вінніпегу устроюється в суботу 6. листопада в чеській салі ріг вулиць Прічард і Мекензі

ЗАБАВУ З ТАНЦЯМИ.

Весь дохід з забави призначений на робітничі цілі. Забава лічється в годині 8-й вечером. Вступ для муштин 35 ц., для жінок 25 ц.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Дорогі Товариші і Товаришки! Одну дорогу звертаюсь до Вас зі ширим товаришеским проханням о поміч в моєму критичному положенні.

Знаю, що усе робітництво терпить сьогодні великі недостатки й злидні, але що я тут переживаю, цього я не в силі Вам висловити.

ВІД ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ ОБОРОННОЇ ЛІГИ.

В неділю, дня 7. листопада влаштується даліше колектування грошей на поміч британського страйкуючим майнерам. Всі члени і членкині Оборонної Ліги повинні взяти в колектуванні живу участь.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Стараннями польського відділу Канадської Робітничої Оборонної Ліги в Вінніпегу устроюється в суботу 6. листопада в чеській салі ріг вулиць Прічард і Мекензі

ЗАБАВУ З ТАНЦЯМИ.

Весь дохід з забави призначений на робітничі цілі. Забава лічється в годині 8-й вечером. Вступ для муштин 35 ц., для жінок 25 ц.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Дорогі Товариші і Товаришки! Одну дорогу звертаюсь до Вас зі ширим товаришеским проханням о поміч в моєму критичному положенні.

Знаю, що усе робітництво терпить сьогодні великі недостатки й злидні, але що я тут переживаю, цього я не в силі Вам висловити.

Знаю, що усе робітництво терпить сьогодні великі недостатки й злидні, але що я тут переживаю, цього я не в силі Вам висловити.

ВІД ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ ОБОРОННОЇ ЛІГИ.

В неділю, дня 7. листопада влаштується даліше колектування грошей на поміч британського страйкуючим майнерам. Всі члени і членкині Оборонної Ліги повинні взяти в колектуванні живу участь.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Стараннями польського відділу Канадської Робітничої Оборонної Ліги в Вінніпегу устроюється в суботу 6. листопада в чеській салі ріг вулиць Прічард і Мекензі

ЗАБАВУ З ТАНЦЯМИ.

Весь дохід з забави призначений на робітничі цілі. Забава лічється в годині 8-й вечером. Вступ для муштин 35 ц., для жінок 25 ц.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Дорогі Товариші і Товаришки! Одну дорогу звертаюсь до Вас зі ширим товаришеским проханням о поміч в моєму критичному положенні.

Знаю, що усе робітництво терпить сьогодні великі недостатки й злидні, але що я тут переживаю, цього я не в силі Вам висловити.

ВІД ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ ОБОРОННОЇ ЛІГИ.

В неділю, дня 7. листопада влаштується даліше колектування грошей на поміч британського страйкуючим майнерам. Всі члени і членкині Оборонної Ліги повинні взяти в колектуванні живу участь.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Стараннями польського відділу Канадської Робітничої Оборонної Ліги в Вінніпег